

மலிகை

"MALLIKAI" PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

ஜூலை 1988

வீட்டு 4 ரூபா

சூதிரியர்: ஏடாமினிக் ஜீவா

With the Best Compliments from:

MANOHARAN & VETTIVEL

ENGINEERS — CONTRACTORS

Managing Partners :

MR. S. K. MANOHARAPPOOPAN

MRS. M. KARUNADEVY

Head Office :

53, KANDY ROAD,
JAFFNA - SRI LANKA,
phone: 23870

Branch Office :

57, AMBALAVANAR ROAD
JAFFNA - SRI LANKA,
Phone : 24377

"ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
சனநிலை கண்டு துள்ளுவார்"

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

214

ஜூன் — ஜூலை — 1988

வெள்ளி விழாவை நோக்கி...

23-ஆவது மூன்து

பாதை நெடுந்தொலைவு —

24 வது ஆண்டு மஸர் அடுத்த 89 ஜூவரியில் வெளிவரும். அகற் கான ஆயக்க வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்க ஆகஸ்டில் வெளிவர வேண்டியது அம் மஸர். கென்ற ஜூவரியில் 23 வது ஆண்டு மஸர் வந்த காரணத்காலும், ஆண்டிக் குலக்குத்துறை ஆண்டு மஸர் மஸர்வது நல்லது என்பதாலும் இந்த ஏற்பாட்டீச் செய் துள்ளோம்.

'மஸ்லிகைப் பந்தல்' அமைப்பு விரிந்து பாந்து கிளைவிடுப் படர்கிறது. எமது உழைப்பும் அகற்கு அக்டோபரியில் தேவைப்படுகின்றது. எனவே உழைப்பைப் பங்கு மேட வேண்டிய கட்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. எமது முழுக் கவனத்தில் சரிபாதி அதன் வளர்ச்சிக்கு உரித்தாகின்றது.

மஸ்லிகை இன்று பல பிரதேசங்களில் பேசப்படும் சஞ்சிகையாக பேர் பெற்று விட்டது. அதே சமயம் அதற்குரிய கொவைகள் பங்கு போடப்பட்டுள்ளன. இதைச் சுவைஞர்கள் கவனத்தில் ஏடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இரு நிறுவனங்கள் வளர்ச்சியடையும் பரிமைக் கட்டத்தில் மஸ்லிகை இன்று வந்துள்ளது. வருவாற்றுத் தேவை கருதி இந்கை சவாலை நாம் மன நிறைவுடன் ஏற்றுக் கொள்ளும் அதே வேளை ரளிக்கங்கிற இதைப் புரிந்து கொள்வது நல்லது என என்னு கின்றோம்.

தங்களது படைப்புகள் மஸ்லிகைப் பந்தல் முத்திரையுடன் வெளி வந்தால் தமக்கு அது ஒரு கொரவம் எனப் பலர் விரும்பி தொடர்பு கொள்ளுகின்றனர்.

நாம் கொஞ்சம் காவதாக மாநிதிகளிலிரும். கூந்த காலத் தில் இலக்கிய ஊர்வடன் செயல்பட்டவர்கள் மஸ்லிகையின் இலக்கிய உள்ளடக்கத்திலும் வளர்ச்சியிலும் பங்கு கெயண்டவர்களுக்குத்தான் முதலிடம் கொடுப்பது என்பதை ஏற்கனவே தீர்மானித்துள்ளோம்.

— ஆசிரியர்

மன்றத்தில் பங்களை தாழ்த்தார்களுக்காக

யாழ் நகர் மக்கள் அகதி களாக நல்லூர் முருகன் கோவி வில் தஞ்சமடைந்திருந்தனர், 1087 அக்டோபரில். நானும் குடும்பமும் அந்தப் பட்டியலில் இடம் பெற்றேம்; வெளியே மணி. சனக்கூட்டம் நிரம்பி வழிந்தது. கோவில் வீதியில் குடியிருப்பு. வீதியால் நடந்து வந்த ஒருவர் என்னைப் பார்த்தார். ‘ஜீவா உங்களுக்கா இந்தக் கதி? ரண்யாவில் இருந்து வந்த உடனே இந்தக் கஷ்டமா?’ என்றார்.

‘மக்கள் படும் சிரமங்களை நாங்களும் படத்தானே வேணும். பரவாயில்லை... என்ன சங்கதி?’ என்றேன்,

‘சும்மா இப்பிடிப் போவோம் வாருங்கோ’ சொல்லிக்கொண்டே என்னைக் கூப்பிடுதாரம் அழைத்துச் சென்றார். ‘நானும் இப்ப அகதி தீர்ண். இந்த வீட்டு விருந்தையிலை கொஞ்சம் இடம் கிடைச்சிருக்கு. நீங்களும் வந்து இங்கை ஒட்டிக் கொள்ளுங்கோ’ என்றார் அவர் பவ்வியமாக.

அந்த நெருக்கடியிலும், சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் என் மீது தனிப் பிரியம் காட்டி அரவணைத்துக் கொண்டவர்தான் பேபி போட்டோ அதிபர் இராசரெட்னம் அவர்கள்.

மல்லிகை ஆண்டு மலர்களில் வெளிவந்த பல அழிய காட்சி களைப் படம்பிடித்துத் தந்தவர் இவர். அடைச்களம் புகுந்த மூன்றும் நாள் முகம் கழுவிக் கொண்டு, தோவில் கிடந்த துவாயால் துடைத்த வண்ணம் தின்னையை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தேன். பாதுகாப்பாக வைத்திருந்த கமராவைக் கே காணம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவர் ‘கொஞ்சம் இப்படி நில்லுங்கோ, எங்கட அகதி வாழ்க்கை ஞாபகத்திற்காக ஒரு படம் எடுப்போம்’ என்றார். அவரது குழந்தை மோகனு, என்னிடத்தில் அபாரா அன்பு. ‘நானும்... நானும்...’ என ஒடிவந்தது. தூக்கி வைத்துக் கொண்டேன். ‘கிளிகி’ பக்கத்தே நின்ற என் மகன் திலீபன் ‘ஆரும், அறுபதும்! என்றான்.

‘மல்லிகை ஜீவா’ மணிவிழா மலரில் இடம்பெற்ற அட்டைப் படத்தில் வெளிவந்துள்ள புகைப்படத்தின் பின்னணி வரலாறு தெருவேதான்.

— பொமின்க் ஜீவா

நால் வெளியீடுகளும்
தரமான சுவைஞர்களும்

இத்தனை நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் சலிப் காலமாக இலக்கியத்துறையில் மதிப்புச் சர்க்காரிய சம்பவங்கள் நடந்தேறி வருகின்றன.

இலக்கியத்தை சுலபமாக செய்யகம் — கொழும்பு என்ற பகுதிகளில் இருந்து புத்தக வெளியீட்டு விழாக்கள் மிகக் கோலாக உமயாக அரஸ்கேறி வருகின்றன.

வாரம் ஒரு நால் என்ற கணக்கில் சமீபத்தில் தமிழ்ப் புத்தகங்கள் வெளிவருவதும், அவைகளுக்குப் பெரு விழா எடுத்துச் சீறப் பிப்பதும், மக்களின் பெரும் பகுதியை அக் கோலாகலமான விழாக்கள் கவர்ந்து விடுவதும் பாராட்டப்படும் சம்கதிதான்.

ஆனால் அதே சமயம் இதிலுள்ள ஒரு குறைபாட்டையும் நாம் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றோம்.

வெளியீடப்படும் படைப்புக்கள், புத்தகங்கள் தேசம் பூராவிலும் செறிந்து வாழும் தரமான ரஸிகர்களுக்கு, உண்மையான சுவை ஞர்களுக்குக் கூட சென்றுடைகிறதா எனக் கேட்டால் யோசிக்காமலே ‘இல்லை!’ என்றே சொல்லி விடலாம்.

வெளியீடப்படும் நூல்களின் விழாச் செய்திகளைத் தினைகளிப் பத்திரிகைகளில் படித்துப் பார்க்கும் சுவைஞர், அச் செய்தியைப் படித்துப் பார்க்கும் திருப்பியடனையே தனது இலக்கிய ரஸையை மட்டுப்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

அந்த அந்தப் போதே வெளிவரும் நூல்கள் அந்த அந்தப் போதே வெளிவரும் நூல்கள் இருக்கின்றன.

ஓன்னர் அவை பற்றிய தகவல்களை கிடைப்பதில்லை.

இது பெரிய குறை. நாடுதழுவிய ரதீயில் நூல் விற்கியோக ஸ்தாபன அமைப்பு இல்லாததே இந்தக் குறைபாடுகளுக்கு மூல காரணமாகும்.

புத்தக வெளியீட்டாளர்கள், நூலாசிரியர்கள் இதைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நாடு பூராவும், பல போதே சுலக்களில் தரமான ஆர்வலர்கள் நிறைய நிறைய இருக்கின்றனர்.

ஆனால் அவர்களிடம் நமது நூல்கள் சென்றுடைவதுதான் குறைவு. இதைக் கவனத்தில் எடுத்து நாம் செயல்படத் தொடங்குவோமானால் வருங்காலத்தில் புத்தக வெளியீட்டுத்துறை பயனுள்ளதும் வாபகரமானதாகவும் அமையும் என்பது தீண்ணல்.

வாழ்த்துகின்றேம்

பிரபல தென்னிந்திய புத்தக வெளியீட்டு நிறுவனமான நியூ செஞ்சரி புக் ஹவஸ் ஸ்தாபனத்தின் முகாமையாளர் டி. எம். உசேன் தமிழ்களின் புத்திரி ரஸ்மா பாத்திரா அவர்களுக்கும், ஜனப் பி. ஆர். இஸ்மாயிலின் புத்திரன் ஐ. அன்வர் அவர்களுக்கும் 3 - 8 - 88 அன்று சென்னையில் வெகு சிறப்பாகத் திருமணம் நடைபெற்றது.

மனமக்க சீரும் சிறப்பும் பெற்று வாழ மல்லிகை மனப்பூர்வமாக வாழ்த்துகின்றது.

● ●

மல்லிகை அபிமானியும், பிரபல எழுத்தாளருமான எம். பஷீர் அவர்களின் புதல்வி சம்கண் ரிஸ்விக்கா அவர்களுக்கும், முகமட்சக்கூர் அவர்களின் புதல்வன் ஷர்ஜும் அகமட் அவர்களுக்கும் 3 - 8 - 88ல் பண்ணலயில் திருமணம் நடைபெற்றது.

மல்லிகை எழுத்தாளர்கள் சார் பாக எமது மனங்களிந்த வாழ்த்துக்களை மனவக்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

ஆஸ்டிப்பாட்டு

நாடகத் துறையில் மினிரும் நல்ல கவிஞர்

என். கே. ரகுநாதன்

சிறுவரைப் பயிற்றும் ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சி நெறிக் கருத்தரங்கொன்றில் வாட்டசாட்டமான சங்கீத ஆசிரியர் பாடிக் கொண்டிருந்தார். வித்துவான் வேந்தனைன் ‘பாலீக் காய்ச்சிச் சினி போட்டுப் பருகத் தந்த அம்மா’ப் பாட்டு, பாட்டுக்கு அபிநயம் பிடித்துக் கொண்டிருந்த சிறிய தோற்றமுடைய மற்றெலூ நெறியாளர், ‘பள்ளிக்கூடம் விட்ட நேரம் பாதிவழிக்கு வந்து, துள்ளிக் குதிக்கும் என்னைத் தூக்கித் தோளிற் போடும் அம்மா!’ என்ற அடிவரும் போது, யாரும் எதிர்பாராத வகையில், பட்டெடன்று தாவிப் பாடியவரின் ஒக்கலையில் உட்கார்ந்து, அவர்கழுத்தைக் கைகளாலும். இடை (?) யைக் கால்களாலும் கட்டிக் கொண்டு அம்மாக்காரியின் அணைப்பிலிருக்கும் குழந்தை மாதிரிக் கழுத்தை முன்னும் பின்னும் ஆட்டி ஆட்டிப் பார்த்தாரே ஒரு பெருமிதப் பார்வை.

அதிர்வலைச் சிரிப்பைக் கணப்பொழுதிற் பாய்ச்சிக் கரகோஷம் எழுப்பிய இந்த நாடகப் பித்தர்தான் இம்மாத மல்லிகை இதழின் முகப்பை அலங்கரிக்கும் இ. சிவானந்தன்.

சிறுவயதிலிருந்தே ஹர் நாடகங்களைப் பார்ப்பதில் பெரும் ஆவலுள்ளவரான சிவானந்தன், யாழ் இந்துக் கல்லூரியிற் படித்த போது, ‘தேவன் — யாழ்ப்பானம்’ தயாரித்து மேடையேறிய ‘பாசத்தின் எல்லையிலே’ என்னும் நாடகத்தின் மூலம் இத்துறைக் குள் நுழைந்தார். முதல் நாடகத்திலேயே மிகத் திறமையாக நடித்து ஏகோபித்த பாராட்டைப் பெற்ற காரணத்தால், கல்லூரிச் சகபாடிகள், இவர் ஏற்று நடித்த பாத்திரமான ‘மாணிக்கண்ணை’ என்ற பெயராலேயே இன்றும் ஆவரை அழைப்பதிலிருந்து இவரது நாடக ஆர்வம் உணரக் கூடியதாயுள்ளது.

இந்த ஆர்வம், கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது நாடகத்துறையில் இவர் பிரகாசிக்கத் தளம் அமைத்துக் கொடுத்தது. பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த சிவானந்தன், அ. முத்துவினங்கத்தின் ‘சுவர்கள்’, அ. ந; கந்தசாமியின் ‘மதமாற்றம்’. சொக்கனின் ‘இரட்டை வேஷம்’ ஆசிய நாடகங்களில் நடித்த அடைந்த உஷாரின் காரணமாக, பெளதிக்க துறையில் விஞ்ஞானமாணி சிறப்புப் பட்டம்

படிக்க இருந்த வாய்ப்பினைக் கோட்டைவிட்டு, பொதுப் பட்டப் படிப்பை மேற்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று.

பல்கலைக் கழகத்தைவிட்டு வெளியேறிச் சிறிது காலம் வட்டுக் கோட்டை யாழிப்பாணக் கல்லூரியிலும், தொடர்ந்து இசிப்பத்தாணையிலும் படிப்பித்தபோது மாணவரோடு சேர்ந்து நாடகத்துறையை வந்தது சிவானந்தன், பின்னர் அமைச்சின் நால் வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தில் பணியாற்றிய காலங்களில், இத்துறை சார்ந்த பல கலைஞர்களோடும் இணைந்து முன்னேறப் பல வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டன. இலங்கை வானேலியில் கா. சிவத் தம்பியின் 'சிறுப்பர் குடும்பத்' தில் நடித்துக் கொண்டு, நா. சுந்தர விங்கம், முருகையன், வி. சிங்காரவேலு, வீ. சுந்தரவிங்கம், இ. ஸ்ரீநிவாசன் போன்றேரின் கட்டமைப்பில் நாடகத்துறை சார்ந்த பல படிமங்களையும் பரிசோதனை பண்ணத் தருணம் ஏற்பட்டது. கொழும்பில் 'எங்கள் குழு', 'கூத்தாடிகள்', 'நடிகர் ஒன்றியம்' போன்ற நாடக அமைப்புகள் உருவாகி இக்கலை வளர்வதற்கு வாய்ப்பு உண்டாயிற்று. இவ்வமைப்புகளில் சிவானந்தன் பெரும் பங்கு வகித்துப் பணியாற்றினார். பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள், சிவானந்தனை உந்தித்தள்ளி, இலங்கை வானேலியில் 'தேசியத்தின் கதை', 'பே' எனக்கு வாழ்க்கைப்பட்டேன்' போன்ற வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்தளிக்குச் செய்து உற்சாழடினார்.

சிங்கள நாடகத்துறை வளர்ச்சியுடன் ஒப்பிடும் போது தமிழ் நாடகத்துறையின் வளர்ச்சி நமக்கு ஏமாற்றத்தையே தருகின்றது என்பதை யாவரும் ஒப்புக் கொள்ளாமலிருக்க முடியாது. நமது நாடகங்களில் இயற்கையான வார்ப்பு இன்னும் வந்து கைகூட வில்லையாயினும், பரிசோதனை முயற்சிகள் செய்யப்படுவதையும் இம் முயற்சிகள் சாதாரண மக்கள் மத்தியில் எவ்வளவு தூரம் பாதிப்பை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதையும் பொறுத்திருந்துதான் பாக்க வேண்டும், எனினும், இங்கும் அங்கும் நாடகத்துறையில் பெரும் தாக்கம் ஏற்படுவதற்கு கொழும்புப் பல்கலைக் கழகம் நடத்திய 'நாடகமும் அரங்கியலும்' பற்றிய இரண்டு வருட முழு நேரப் பட்டப் பின் படிப்பு நெறி முக்கிய காரணமாயமெந்தது. 10 தமிழர்களும் 30 சிங்களவர்களும் பங்கு கொண்ட இப் பயிற்சிக் காலத்தில், சிங்கள நாடகத்துறையின் ஜாம்பவான்களான கலாநிதி ஏ. கே. குணவர்த்தனு, ஹென்றி ஜெயசேன், கலாநிதி சொலமன் பொன்சேகா, தமிழ் ஜாகாடா, சரத் சூரியசேனு, அமரதேவ, ஷெல்டன் பிரேமரத்தன், டியசேன் முதலியோரின் நட்புக் கிடைத்தமை தமது அதிர்ஷ்டம் என்று கருதும் சிவானந்தன், மேற்படி படிப்பு நெறியே தன்னைப் பெருமளவில் நாடகத் தயாரிப்பு, எழுத்து, நடிப்புத் துறைகளில் மெருகேற்றியது என்று பெருமையுடன் நினைவு கூருகின்றார்.

1973 - 1976 ஆண்டுகளில் இலங்கைக் கலாசாரப் பேரவையின் நாடகக்குழுவில் கடமையாற்றி சுறைவர் ஹமீடுடன் இணைந்து நாடகப்பயிற்சி நெறியிலீடுபட்ட சிவானந்தன், தற்போதும் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ள மேற்படி பேரவையின் நாடகக்குழுவின் பயிற்சி நெறியாளராகப் பணிபுரிகின்றார். முன்பு 'அறிவொளி·

என்னும் விஞ்ஞான வெளியீட்டில் பணியாற்றியது தற்போது 'ஊற்று' நிறுவனத்திற்கும் தன்னைான பங்களிப்பைச் செலுத்துகின்றார். வட்டாரக் கல்வி அலுவலகரான இவர், தொழில் முறைத் தருணத்தைப் பயன்படுத்தி ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர் மத்தியில் சிறுவர் நாடகம் தொடர்பான கோட்டாடுகளையும், நவீன உத்திகளையும் நெறிப்படுத்தி வருகின்றார்.

சிவானந்தனில் நாம் இதுவரை பார்த்தது நாடகத்துறை சம் பந்தமான ஒரு பாதியை மறுபாதியை கவிஞர் எழுத்தாளங்கள் காணலாம்.

முருகையன் ஒரிடத்தில் குறிப்பிட்டது போல, கிராமியப் பேச்சு வழக்குச் சொற்களை மிகவும் அநாயாசமாக, கவிஞர் அடகளில் கையாணவதில் சிவானந்தன் மிகவும் ஆற்றல் வாய்ந்தவாராகக் காணப்படுகின்றார். 'கண்டறியாதது' என்னும் சிவானந்தனின் அறிவியல் நால், விஞ்ஞானக் கருத்துக்களை - தமிழில், அதுவும் கவிதையில், அதற்கும் மேலே கிராமிய வழக்குச் சொற்களில் எவ்விதப் பிசிறுமின்றி விளக்குமாற்றல் அவரது கவித்துவத்தைப் புலப்படுத்துகின்றது.

விஞ்ஞானம் தொடர்பான சிறு சிறு தாவுகளை - பெருந்தரவுகளையும் கூட 'கண்டறியாதது' நால் முழுவதும் செறியத் தந்துள்ளார்.

சிவானந்தனின் மற்றொரு நால் 'இலக்கைப் பல்கலைக் கழகத்துமிழ் நாடக அரங்கம்' என்பது. 'நாடகமும் அரங்கியலும்' டிப் ளோமா படிப்பு நெறிக்குச் சமர்ப்பித்த இல்லாய்வுக் கட்டுரை ஈழத் தமிழ் நாடக, அரங்கியற்துறை காலத்துக்குக் காலம் விருத்தியடைந்த வரலாற்றை விளக்குவதுடன், இத்துறையிலீடுபட்டுழைப்போர்க்கு ஆதர்ஸமாகவும் வழிகாட்டியாகவும் அமைந்துள்ளது.

நெற்காணிச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோது, அதனை ஆகரித்து எழுதி மேடையேற்றப்பட்ட நாடகம் 'காலம் சிவக்கிறது!' என்னி சொந்தமாக்காட்டால் மீட்சியில்லை.

களைப்படுதனே உழைப்போரின் ஆட்சியில்லை. என்று உழைபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்னும் பொதுவுடமைக் கோட்பாட்டினை வலியுறுத்தி எழுதப்பட்ட இந்தாடகம், 'நாடகம் நான்கு' என்ற தொகுப்பு நாலில் இடம் பெற்றுள்ளது.

முற்போக்காளரான சிவானந்தன், யாழிப்பாணச் சமதாயத்தின் சாபக் கேடான சாதிக் கொடுமைகளை எதிர்த்த போராட்டங்களில் தமது துறை சார்ந்த படிமங்கள் மூலம் தமது பங்களிப்பை நல்கியவர். ஆலயப் பிரவேசம் போராட்ட நாடகமான 'கந்தன் கருணை'யில் நடித்திருக்கிறார். கவியரங்களில் ஆவேசமாகக் குரல் கொடுத்திருக்கிறார். வேறு படைப்புகள் மூலமும் சாதியரக்களைச் சாடியிருக்கிறார்.

பட்டினத்தில் வாழ்ந்தாலும் கிராமிய மனம் கலையாமல் வாழும் சிவானந்தன் ஒரு தாவரபட்சனி, குண்டும் அப்படித்தான், மிருதுவான சுபாவமுள்ளவர், மேட்டிமை இல்லாதவர். ●

ஏ. எம். பி.

ஏ. எம். பி. என்றவுடன் அந்தக் 'கலை' வென்ற சிரிப்புத் தான் நூபகம் வரும். கல்லூரிக் காலத்தில் இருந்தே இலக்கிய உணர்வினால் உந்தப் பெற்ற இவர், படிப்பு முடிந்ததும் இடதுசாரி இயக்கக்கில் தன்னையும் ஓர் அங்கமாக இணைத்துக் கொண்டு செயல்பட்டு வந்தார். அரசியல் காரன் என்பதையே இவர் பெரிதும் விரும்பி வரவேற்றார்.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்தே அதன் மிக முக்கிய உறுப்பினராக இயங்கினார். பல இலக்கிய விழாக்களில் பிரதான ஸ்கான்க்தில் கொலாலிக்கப்பட்டவர் இவர். இ. மு. எ. ச. மாநாடுகளில், சங்கத்தின் இலக்கியக் குறிக்கோலை வென்றெடுப்பதற்கான தீர்மானங்களை வரைவதிலும் அம் மாநாடுகள் வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதிலும் முக்கிய பங்கு வகித்து உழைத்தவர்களில் ஏ. எம். பி. குறிப்பிடத் தக்கவர்களில் ஒருவர்.

பல நூல்களை எழுதியள்ள இவர் வளர்ந்து வரும் இளம் எழுத்தாளர்கள் மீது தனிப் பரிவு கொண்டவர். இலக்கியத் தூதுவனுக்குப் பல சோஷலிஸ் நாடுகளுக்குச் சுற்றுப் பயணம் செய்த ஏ. எம். பி., தொடர்ந்தும் எழுதுவதில் ஆர்வம் கொண்டு உழைத்தவர்!

பிரபல எழுத்தாளர்களை உருவாக்கிய இலக்கியச் சஞ்சிகை 'சரஸ்வதி' சொன்னையில் இருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. இந்தச் சஞ்சிகையின் அட்டைப் படத்தில் ஏ. எம். பியின் உருவும் 1958ல் பொறிக்கப்பட்டது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அதில்:

"திரு. ஏ. எம். பி. முஹிதீன் அவர்களை சரஸ்வதி வாசகர் கள் நன்கு அறிவர். ஈழத்துக் கடிதம், பிரயாணக் கட்டுரை, பேட்டிக் கட்டுரை ஆகியவற்றை சரஸ்வதி வாசகர்கள் படித்து ரசித்து வருகிறார்கள். புதுமை இலக்கியம் வெண்டுமென்ற துடிப் புடன் எழுத்துக்களை அடிப்படைக்கு வைத்த ஏ. எம். பி. சிறுக்கைத்துறையில் நவநவமரன் சிருஷ்டிகளை தோற்றுவித்திருக்கிறார்"

நட்புக்கே இனியவரான ஏ. எம். பியின் மறைவு ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்குப் பெரும் இழப்பு. அவரது மறைவால் துயருற்றுவாடும் அன்றாது குடும்பத்தினருடனும், நண்பர்களுடனும், எழுத்தாளர்களுடன் சேர்ந்து மல்லிகை தனது ஆழ்ந்த துயரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றது.

— ஆசிரியர்

ஆப்மனின்

“இரவின் ராகங்கள்”

ச. முருகானந்தமு

‘எழுதத் தொடங்கும் ஒருவகுக்குக் குறைந்த பட்சம் நல்ல மனமும், மனிதாபிமானத்துடன் மனுக்குவத்தை நேசிக்கும் பண்பும் அமைந்துவிட்டால் அவை ஆக்கிரிக்கியத்திற்கு உறுதலையாக இருந்து வெற்றியளிக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை’ என்று ஆப்மன் குறிப்பிட்டிருப்பது சரி என்பதை அவரது ‘இரவின் ராகங்கள்’ கிறுக்கைத்தத் தொகுதி யைப்படித்ததும் ஏற்றுக்கொள்ள முடிகிறது. இதற்கு மேலாக ஆப்மனின் கடைகளோ முழுமையாக ஒன்றிவிட முடிகின்றமைக்குக் காரணமாக அமைவது அவரது கொல்ஜாட்சியும், மணவாசையைப் பிரதிபலிப்பும் தான் என்றாலும் அது மிகையாகாது.

எழுதுகிறவர்கள் எல்லோரும் வார்த்தை வியாபாரிகள் தான் எனினும், தாம் உபயோகிக்கும் சொற்களின் மதிப்புப் பலருக்குத் தெளிவில்லை. எந்தவார்த்தைகள் எந்த இடத்தில் பொருத்தமாக அமையும், எந்த இடத்தில் தகுதியுடன் வேலை செய்யும் என்று தீர்மானிக்கச் செயல்படுகின்ற ஒரு சிறுக்கை ஆசிரியனுக்கு உதாரணமாக ஆப்மன் சொல்ல முடிகிறது. வார்த்தைகளைச் சொல்ல முடிகிறது. வார்த்தைகளைப் படிக்கும்போது ஏற்படும் இலக்கிய அனுபவம் ஏற்படுகிறது என்று பாசாட்டியுள்ளார். ஆப்மனின் தாய்

மொழியும் தமிழ்ல் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நடந்த கால் நூற்றுண்டிற்கு மேலாக எழுதிவரும் ஆப்பனின் பன்னிரண்டு சிறுகதைகள் இத் தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றில் பல குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் தீலங்கள் தார்ந்த வணப்ப மிகுந்த கதை களாகும். ஏழை விவசாயிகள், கல்வியில் பின்தங்கிய முஸ்லிங்கள், மலையகத் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள், வறிய மீனவர்கள் போன்றேரின் குடும்பங்களின் பிரச்சினைகள், சுகதுக்கங்கள், சம்பிரதாயச் சிக்கல்கள் என்பன கதைகளுக்குத் தகவும் உருவுமாகின்றன. தான் வாழ்ந்த பிரதேச மக்களின் பிரச்சினைகளை இவர் கருப்பொருளாகவும், பிரதேசங்களைக் களமாகவும் கொண்டதனால் இவரது சிறுகதைகள் தார்த்தமாக அமைந்தன.

சுரங்கப்பாதை, அந்த வண்டியின் ஒட்டம், என்பன மலையக முஸ்லிம் பின்னணியில் உருவானவை. நல்ல மனம் கொண்ட குடைதிருத்தும் தொழிலாளியான முறை மத், தன்னைப் போலவே மற்றவர்களும் இருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறார். இவரது மகன் சலீமுகு வேலை பெற்றுத் தருவதாக வாக்களித்த ரீமேக்கர், பணத்திற்காக தான் கொடுத்த வாக்கை மீறி வேறொருவருக்குத் தொழில் பெற்றுக் கொடுக்கிறார்.

பணத்திற்காரங்கள் கோடு ஏழைகள் தாங்கள் தாங்கள் கோடு ஏழைகள் தாங்குப்பிடிக்க வேலை இருக்கின்றன. அவர்களது வாழ்வை இரவின் ராகமாய் மீட்டியுள்ளார் ஆப்மன்.

பந்தல் கட்டும் செக்கு மாடுகள், மன்னின் செல்வங்கள் கீழ்க்கு மாகாண மக்களின் கதைகள். சுரங்கப்பட்டும் நிலமற்ற விவசாயிகளின் அவங்களும், அவர்களை முன்னேற விடாமல்

களில் மனப்பதிவுகளை அரிக்கிறது. சிக்கலான வாழ்க்கை ஒட்டத்தைப் புரிந்துள்ள ஆப்பன் கிக்கலற்ற புரிதலுக்கு வாசகளை இட்டுச் செல்கிறார். அந்த அழகான நடையில் ஓரிடம், 'அம்பகுமுல வீதியால் மாட்டு வண்டியில் ஊர்ந்து கொண்டிருந்த போது சட்டென்று இடது பக்கத்திற்குத் திரும்பி பின்னால் எடுப்பதற்குள்' இ. போ. ச. காரன் ஓயாமல் ஊதிலிட்டார்: மக்கள் வங்கிக்கு முன் தான் ரோட்டு குறுகியிருப்பதால் எப்போதும் ஒரு செரிசல் இருக்கும் என்று அவனுக்குத் தெரியாதா? ரோட்டில் தேங்கி நின்ற நிரைச்சடாரென்று அறைந்தாற்போல் மாட்டுக்கும், வண்டிக்கும் அவருக்குமாக அடித்துவிட்டுப் பறக்கிறுனே பாவி?

ஊன்றுகோல், புதுப்பட்டிக் கிராமத்திற்கு கடைசி டிக்கட் ஆகியன் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கதைகள். தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள், பிரஜாவரிமைப் பிரச்சினைகள், மலையக வாழ்வின் வருமை மக்கோலங்கள் என்பன தரிசனமாயன முறை மத், தன்னைப் போலவே மற்றவர்களும் இருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறார். இவரது மகன் சலீமுகு வேலை பெற்றுத் தருவதாக வாக்களித்த ரீமேக்கர், பணத்திற்காக தான் கொடுத்த வாக்கை மீறி வேறொருவருக்குத் தொழில் பெற்றுக் கொடுக்கிறார்.

பணத்திற்காரங்கள் கோடு ஏழைகள் தாங்கள் தாங்கள் கோடு ஏழைகள் தாங்குப்பிடிக்க வேலை இருக்கின்றன. அவர்களது வாழ்வை இரவின் ராகமாய் மீட்டியுள்ளார் ஆப்மன்.

பந்தல் கட்டும் செக்கு மாடுகள், மன்னின் செல்வங்கள் கீழ்க்கு மாகாண மக்களின் கதைகள். சுரங்கப்பட்டும் நிலமற்ற விவசாயிகளின் அவங்களும், அவர்களை முன்னேற விடாமல்

புதிய ஆண்டுச் சந்தா

1988-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலிருந்து புதிய சந்தா விபரம் பின் வருமாறு:

தனிப் பிரதி ரூபா 4 - 0 - 0

ஆண்டு சந்தா ரூபா 60 - 0 - 0

(ஆண்டுமூலர்,
தபாற் செலவு உட்பட)

தனிப்பிரதிகள் பெற விரும்பு வோர் தகுந்த தபாற் தலைகளை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். மல்லிகை

234 B, காங்கேசன்துறை வீதியாழ்ப்பாணம்.

தடுக்கும் அதே இள மக்கள், அத்து மீறிக் குடியேறும் பிற இளத்தவர்களை ஒன்றும் செய்யால் விடும் மூர்ணப்பட்ட போக்கு, ஏழைக்கு ஏழை உதவி என்ற ரீதியில் உள்ளரானுக்குக்கைகொடுக்கும் பிற இளத்தான்—வர்க்க ரீதியில் இனப்பிரச்சினைத் தீவிர கானும் முயற்சியோகாலம் கடந்து விட்டது.

நீந்தத் துடிக்கும் மீன்குஞ்சுகள், மூர்ணப்பாடுகள் இருக்கதை கணும் சிலாபம் மீனவக் கிராமங்களைப் பகைப்புலமாக்கி கொண்டவை. படிக்கத் துடிக்கும் ஒரு அனுதைச் சிறுமி, அவனை வேலைக்காரியாக வளர்க்க முயலும் உறவுக்காரி, பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் இளைப்பாறிய தமிழாசிரியர் — நிலைவான படைப்பு! 'மூர்ணப்பாடுகள்' சிறுகதையில் சாதிப்பிரச்சினை அலசப்படுகிறது. கதையின் முடிவு! 'மனிதரால்

நிராகரிக்கப்பட்ட பாற்சோறு, பலகாரங்கள், பழங்கள் யாவும் அப்படியே குப்பைக் குழி யில் கொட்டிக் கிடக்கின்றன. நாய்கள் உறுமிக் குளைத் துக்காக்களை விரட்டுகிறது. சங்க ஞானிகளும் கொத்தித் தின்கின்றன. நாய்கள் உறுமிக் குளைத் துக்காக்களை விரட்டுகிறது. சங்க ஞானிகளும் சேர்ந்து வாசகனும் கலங்குகிறன், வாசித்த பின்னும் மனதை அரித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

விவசாயிகளை மையமாகக் கொண்டு புனையப்பட்ட 'இருக்கிராமத்தின் புதுக்கதீர்கள்', 'ரபியூல் அல்லவுல் தலைப்பிறை' ஆகிய கதைகளில் இளங்கரவளினதும், உழைக்கும் வர்க்கத்தினரும் எழுச்சி கலைவடிவம் பெறுகின்றது. மண்ணின் செலவங்களும் நல்ல வார்ப்பு!

'அவர்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்ற சிறுகதை இத்தொகுதியிலுள்ள கதைகளில் முதன்மையானது என்றால் அது மிக்காதாகுது. கல்வியில் பின்தங்கிய நிலையில் முஸ்லிம்கள் இருக்கும் அவல நிலையும், அதற்கான காரணிகளும், மூலப் பழக்கவழக்கங்களும், பெண்ணடிமை நிலை முஹையிலேயே கிளி எறியப்பட வேண்டும் என்ற வேகமும், வேட்கையும் இங்கதையின் தொனிப்பொருளாகும். மாணவி ஆஷா மனதில் நிறைந்த பாத்திரம்: கதையிலே ஒரு சுவையான இடம். 'ஆஷாவை ஒட்டநிப்பாட்டினு சோறு அவிச்சமத்த வேலைகளைச் செய்ய, தமிழியப் பாக்க ரீதியில் இனப்பிரச்சினைத் தீவிர கானும் முயற்சியோகாலம் கடந்து விட்டது.

இன்னெலுரு இடம்.

'மாஸ்டமாருக்கு நான் வந்து சொல்லுத்தான் இருந்த, ஆஷா இனிப் பன்னிக்கூடத்துக்கு வர மாட்டா'

'ஏன்.....'

'ஓம் சேர், அவ பக்குவப் பட்டுட்டா'

'அப்ப ஆலூ தொடர்ந்து படிக்கக் கூடாது'

'மறுகா வாயில மண்..... ஊருல உலகத்தில இருந்த பாடில்லை. குமருப்புள்ள படிச்சி தான் என்ன?'

மிகவும் கெட்டிக்காரியான ஆலூவின் படிப்புக்கு முழுக்குப் போடப்பட்டதும் வாசகனின் மனது தவிக்கிறது. அந்தத் திபைபை மேறும் கிளரிலிடும் இன்னெரு இடம்.

கட்டி பாண பாத்திரங்களை கழு விக் கொண்டிருந்தாள் ஆலூ. ஓர் அழுகுச் சேலை அவள் உடம் கைப்பக் கற்றிக் கொண்டிருந்தது. பெரியவளாகி விட்டதால் முக்காடு போட்டி குந்தாள். எங்களைக் கண்டதும் போட்டிருந்த முக்காட்டை இன்னும் இழுத்து முகத்தை மறைத்துக் கொண்டாள்.

இவரது பண்ணிரண்டு சிறு தத்தையும் படித்த பின்னர் நீண்ட நேரம் சில பாத்திரங்கள் மனதில் உலாவிவந்தன. கூடவே பல கேள்விகளும் உருவாயின.

வாழவை அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ள ஆப்மன் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வு கூடை இரண்டொரு கதைகளிலேயே கட்டிக் காட்டியுள்ளார். அப்படி யானும் பிரதிபலன் என்ன? வாழ வியல் போன்றதனங்களையும், சரண்டலையும், முட்டாள்தனங்களையும் கேள்வினால் பூக்கம் பமாய்க் காட்டிவிட்டு, அவற்றி ணைத் தீர்க்கத் தேடல்களை ஆராயாமல் நழுவிவிட்டாரா? அன்றி அழியும்தான் முதன்மையானது என்று கருதுகிறாரா? அப்படியானால் பாதிக்கப் பட்டவர்களைக் கருப்பொருளாக எடுத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டாரே? இப்

படிப் பல கேள்விகள் மனதில் அரும்புகின்றன.

உண்மைதான்! பெரும்பாலான கதைகளில் தான் வாழும் சமுதாயம் மனதில் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களுக்கு கலைவடிவம் கொடுத்துள்ளார். தமது பார்வையும், அதன் விளைவாக மனதில் ஏற்படுகின்ற பாதிப்புகளையும் அலகுகிறீர். அமைப்பியல் வாதத்தில் நோக்கும் போது படைப்பில் வரும் சொற்கள் அனைத்தும் அதற்கேயுள்ளான அர்த்தங்களைப் பிரதிபலிக்கும் குறியீடுகள்தான். அடிப்படையிலேயே பிரதிபலிப்பு எனும் ஒன்று அமைந்துவிடுகின்றது, இது முதலும் முடிவுமற்ற பிரும்மல்ல, எழுத்து, எழுத்தாளனின் உருவாக்கமல்ல, வாசகனின் உருவாக்கம் என்ற கோட்பாட்டை ஏற்றுக் கொண்டால் பல விஷயங்கள் எவ்வில் புரிந்து விடும். வாசகனின் தேடலே பல தீர்வுகளுக்கும் வழிகாட்டலாம். எழுத்தாளனின் தீர்வானது சில சமயங்களில் முழுமையானதாக இல்லாமலும் போகலாமல்லவா?

படைப்பு என்பது பல வர்க்கங்களின் உணர்வுகளினதும், உணர்வு வேறுபாடுகளினதும் இடையில் தன்னை வைக்கிறது. சில குறியீடுகள் எழுத்தாளனின் போக்கையும் திசையையும் வாசகனுக்குக் கோடிட்டுக் காட்டும். வாசகனின் தேடல் சரியான திசையில் செல்ல இவை உதவும்.

இலக்கியம் வாழ்க்கை வழியை அறிந்து கொள்வதற்கான ஒரு கருவி. சமுதாயம் இலக்கியத்தைப் பாதிக்கிறது. வாழ்க்கை அனுவத்தைப் பாதிக்கப்படும் இலக்கியம் பின்னர் சமுதாயத்தைப் பாதிக்கிறது. இந்தவகையில் ஆப்பணின் சிறுகதைத் தொகுதியும் சமுதாய மாற்றத்தில் பங்களிக்கும்!

எங்கள் கல்லூரி

மு. சடாஸ்ரம்

எங்கள் கல்லூரி மாபெரும் கவிஞர்போல் தீமிரந்து தீற்கிறது வெள்ளைக் கோழிக் குஞ்சுகள் அறிவுத் தீன் தேட வரிசை வரிசையாய் நடந்து செல்லும்! நெடிய பிரம்புகள் எழுந்து அவர்களை வரவேற்கும் கட்டளைகள் மதில்களாய்த் தடுக்கும் மனி ஒசை அடிக்கடி புத்துயிர் ஊட்டும் கண்கள் அகலத் திறக்கும் கைகள் விரிந்து சிரிக்கும் உச்சி வெயிலில் வெள்ளைக் கோழிக் குஞ்சுகள் இரையை நிரப்பிக் கொண்டு வீடுவரும் நாளை இக் கோழிகளின் கூவலிலேதான் நமது பொழுது விடியப் போகிறது!

கிராம மக்கள்

ஒடி ஒடிப் பாடுபடும் உழைப்பாளர் வாழும் புண்ணியழும் அது பூமி கொத்தி மாடுகட்டி புதிய பயிர்கள் செய்வார்கள் உப்புக் கட்டிக்கும் ஒருசாண் கச்சைக்கும் சத்தம் போட்டுச் சண்டை பிடிப்பார்கள் சாராயத்தில் குளித்து சாதிச் சந்தனம் பூசி சமர்கள் புரிவார்கள் மல்லுப் பிடித்து மன்றை உடைப்பார்கள் கல்விச் செல்வம் கடையில் வாங்க தடற்று திரிவார்கள் பழைய பீந்தல் பவறை விரிந்து பஞ்ச மெத்தையாய்ப் படுத்துக் கொள்வார்கள்

மழை நாள்

திடுதிடுத்து மழைபொழியும் தெருவெல்லாம் நீர்பாயும் அரிசிக்காறி வரமாட்டாள் அடிக்கும் அதிரில்லம் கடைகளுக்கே

ஊத்தைக் கருவாடும்
ஷாறல் அரிசியும்
ஒருநாளும் வீற்கா விலை ஏறும்
போக்கான் தவளைகள்
கிடங் வாங்கி வாங்கித் தின்னும்
பழைய கிழங்கள்
இருஷ்போல் படுக்கும்
ரழைகள் வீட்டு அடுப்புக்குள்
பூசை உறங்கும்
ஒழுகிக் கரையும் உள்வீடு
பச்சை மரங்கள் விரித்து நிற்கும்
பட்ட மரங்கள் மணம் புழுங்கும்
குச்சி விற்கும் மதிப்பேறும்
கூப்பன் மாவில் பொழுதோடும்!

சுகும்

— அல் அஸ்லமத்

ஃ மஸ்ஜைப்பிள்கல் எமது வெளியீடுகள்

அட்டைப் பட ஓவியங்கள்	... 20 - 00
(35 சமூத்து பேரே மன்னர்கள் பற்றிய நூல்)	
ஆகுதி	... 25 - 00
(சிறுகதைத் தொகுதி — சோமகாந்தன்)	
என்னில் விழும் நான்	9 - 00
(புதுக் கவிதைத் தொகுதி—வாசதேவன்)	
மல்லிகைக் கவிதைகள்	... 15 - 00
(51 கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுதி)	
இரவின் ராகங்கள்	... 20 - 00
(சிறுகதைத் தொலுதி — ப. ஆப்பன்)	
பொமினிக் ஜீவா	
— கருத்துக் கோவை	... 15 - 00
மல்லிகை ஜீவா	
(மணி விழா மஸர்)	... 03 - 00
மேலதிக விபரங்களுக்கு:	'மல்லிகைப் பந்தல்'
	234 B, காங்கேசன் துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

‘போற நேரம் பாத்துப் புள்ளிய அழி உடாத’ என்றேன் முத்த மகளிடம்.

பணிஸ்காரன் வரமுன்பே பணில் கேட்டு அழுத என் சிறிய மகளைத் தூக்கிக் கொண்டு வீட்டின் பின்பக்கம் போனால் அவள்.

கொஞ்சக்காலமாக நானும் சனுத்தில் உரசிக்கொண்டுதான் வருகின்றேன். அது மூட்க் கொள்கை என்பது தெரிந்திருந்தும் மனம் என்னவோ வரவர நம்புகிறதே; புறப்படும்போது புள்ளைகள் அழுவது தூக்குறிந்றுதான் நானும் நினைத்து விட்டுப் புறப்படுகிறேன்.

அன்று என்கையில் பதினைந்து ரூபா மட்டுமே இருந்தது. வீட்டுக்கு முழு நாளைக்குமே ஐம்பது ரூபாவாவது வேண்டும். பஸ்லில் போவதற்குக் காச வேண்டாம் என்று மகன் சைக்கிளில் பாடசாலைக்குப் போயிருந்தால் நான்கு ரூபா மிச்சம். என் ஸீ நெண்டிக்குப் பெற்றேல் அடிக்கப்பத்து ரூபா வேண்டும். அதில் அப்போது நாலைந்து சொட்டுக்கள்தாம் இருந்தன. ஐந்து ரூபா மிஞ்சம். டயர் ஒன்றில் காற்றுப் போய்விட்டால் கூட என் கதையில் சோகரசம் ததும்பும்.

இரு பிளாஸ்டிக் கம்பெனிக்கு அவசரமாகச் சில ஸ்பிரிங்குள்

தேவைப்பட்டிருந்தன. இந்த அவசரங்கள் தான் எங்கள் அடுப்பை எரிப்பவை. அதற்குரிய முற்பண்த்தை அன்று காலையில் தருவதாகக் கூறியிருந்தார்கள். ஸ்பிரிங்குளுக்குரிய கம்பியை வாங்குவதோடு, அன்றைய பொழுதையும் கழிக்கலாம் என்பது என் பட்ஜட.

‘நோல்’ என்று மனைவியை அழைத்தேன். வந்தாள், ‘பிளாஸ்டிக்கில் எத்தனை மனிக்குக் காச கெட்டக்கும்னு தெரியாது. கெடச்ச ஒடன், இன்ஷா அல் காஸ், வாறுதே’ என்றேன்.

‘சல்லி கெடச்சிக்கிணு கம்பி யையும் வாங்கிக்கிட்டே வாங்க வேண்!’ என்றால் அவள்,

‘அப்ப பகலைக்கு என் னுபண்றது?... நான் வர ரெண்டு முனு மனியாகுமே?’ என்றேன்.

‘நம்ம மனுஸ்வோட சீட்டுசல்லி ஐம்பது ரூபா இன்னைக்கிக் கொட்டக்கும். அத வாங்கி நான் இன்றயப் பொழுதப் பாத்துக்கிடுகிறேன்’ என்றால் மனைவி.

‘கெட்டக்லன்னு?’

‘அது ஏன் கெட்டக்காம போகுது? எப்படியும் வாங்கிரேன்’

அவளில் எனக்கு நம்பிக்கை இருந்தது. ஹெஸ்மட்டைத் தலையில் பூட்டினேன்.

ரூக்கவில்லை. அவனிடம் இப்போது போனால் ஆயிரம் மனிப்புக்களுடன் தழுவுவான். ஒரு பிரதியை நீட்டினால் எப்படியும் ஜம்பதாவது தருவான். கைச் செலவுக்கு அது உதவும்.....

இதிரீஸ் இருந்தான். அவன் என்னிடம் மனிப்புக்களைக் கோரும்போதே மலைக்குயிலை நீட்டினேன். விழா, கூட்டம், விறப்பனை போன்ற குசலங்களுடன் தன்வியாபாரத்தையும் இணைத்து அரைமனித்தியாலம் அறுத்தான். பாவம், அவன் யாரையும் வெட்டுவதில்லை.

கடைசியாக ‘ஒங்கட விலாசத்துக்கு நாளைக்கு ஒரு செக்கு அனுப்பி வைக்கிறேன்’ என்றான்.

‘செக்கா இப்ப அவசரம். கவிதைகளைப் படிங்களேன்’ என்று மீசையில் பட்டமன்னை நாகுக்காகத் துடைக்கிறேன்.

அப்போதுதான் கிருஷ்ணன் வந்தான். அவன் மாயாஜாலக் கிருஷ்ணன்தான். ஒரு பத்திரிகாலயத்தில் விளம்பர சேகரிப்பாளானுக ஒரு வருஷமாக அலைபவன். அனும வெளியீட்டு விழாவுக்கு வராமல் இருந்தவன்.

‘ஏன்டா?’ என்றேன்.

‘ஒன்னேட இன்விட்டெசன் மறுநாத்தானே கெடச்சிக்சி’ என்றான்.

‘சரி, பேப்பர்லதான் செய்தி இருந்திச்சே?’ என்றேன்.

‘நான் விளம்பரந்தானேடா பாப்பேன்’ என்றான்.

‘இரு, உனக்குச் செய்கிறேன், என்று கருவியபடியே, ‘சரி, இந்தா புடி தப்பிக்கலாம்பூ பாக்கிரியா’ என்றவாறே அவனிடம் ஒரு பிரதியை நீட்டினேன்,

‘இதெல்லாத்தயும் ஓளியில் படிக்கக்கூடாது, கருரா பணம்

குதித்துடனும், எவ்வளவு?’ என்று என் வயிற்றில் பால்வாரத்தார்.

‘இருபதுதான்டா: நீ ஜம்பதையும் குடுக்கலாம், ஐநாறையும் குடுக்கலாம்’ என்றேன்.

‘சரிடா, இப்ப சல்லி கில்லி கேட்டுப்புடாத, நெக்ஸிக் மனியாடரில் அனுப்பி வைக்கிறேன்’

இறுதியில் தேனீரோடும், சிக்ரட்டோடும் கிளம்பினேன்.

கணேஷ் புத்தகசாலையில் பத்துப் புத்தகங்களை ஒப்படைத்த பிறகு யோசித்தேன். பசியும் இலோகத் தலைகாட்டத் தொடங்கியிருந்தது. மனி ஒன்றைக் கடந்து விட்டது. யாரிடம் போகலாம்?

மலைத்துவிமனதில் ஆடினைன். ஹோல்சேல் புடைவை வியாபாரி, அவனிடம் பத்துப் புத்தகத்தைத் தள்ளலாம். ஏனெனில் அவனைக்கான ஆடிக்கடி கவிஞர் பட்டாளம் வருவதுண்டு. மிகச்சுப்பமாக ஆளுக்கொன்றை விற்றுவிடுவான். முன்னரே பணத்தைத்தா என்று இன்றே வாங்கியும் கொள்ளலாம், கேட்டால் மறுக்கவும் மாட்டான்.

போன்ன சுடையில் அவர் இருக்கவில்லை. சாப்பிடப் போய் விட்டாலே. சரி, பிறகு போகலாம் என்று திரும்பினேன்.

ஐந்தாறு கடைகளுக்கு அப்பால் நான் ஸ்பிறிங்குகள் விற்கும் தராக்க கடை ஒன்று இருந்தது. புத்தக வெளியீட்டு விழாவுக்குரிய அஸைப்பிக்கழை நான் அவருக்கு அனுப்பி இருக்கவில்லை. கவிதைக்கும் அவர்களுக்கும் ரொப்பத் தூரம். இதையெல்லாம் உட்டிப்புட்டு ஜாப்பசெய்க்கலார்’ என்பவர் அவர். அவரிடம் இப்போது ஒரு நாலை

நீட்டிப் பார்ப்போம் என்று ஒருசபலம் எழுந்தது.

நான்கைந்து மாதங்களுக்குப் பிறகு போனதால் ஒசையான வரவேற்பு இருந்தது. நூல் வெளி யீட்டுச் செய்திகளை எல்லாம் பத்திரிகை மூலம் அறிந்திருந்து கதைத்தார். புத்தகம் ஒன்றை நீட்டினேன்.

சில கவிதை அடிகளை வாய்விட்டுப் படித்தார். ‘நல்லாத்தான் இருக்கு’ என்றார். விலைகேட்டார், சொன்னேன். திலீபனுக்காக அனுதாபப்பட்டார். அடுத்த வாரமிலாக்கில் சில ஸ்பிரிங் வேலைகள் தருவதாகச் சொன்னார் அவ்வளவுதான்.

பணம் பெயரவில்லை. சரிதான், எனக்கு ஓடர்களை அளவித் தருபவரிடம் இருபது ரூபாவுக்காக நிற்கலாமா? தனமானம் வேண்டாம். என்றது எல்லாக்கவிதைகளையும் ஊனிப் படிக்குமாறு நான் ஜாடை பெசியும் அவருக்குப் புரியாமல் போனதால் ‘மலைக்கவி’ யிடம் திரும்பினேன்.

அவர் பத்துப் புத்தகங்களை வாங்கிக் கொண்டார்.

‘புல்தகம் விக்குதோ இல்லையோ நாளாண்டைக்கு வாய் இதுக்குள் சல்லியத் தாரேன்’ என்று ஆணி அறைந்துவிட்டார் அவர்.

என் நாற்பத்தைந்து வருஷகால அனுபவத்தில் கண்டு உண்மை இது. எங்காவது ஒரிடத்தில் கடைசிக் கணத்திலுள்ளது எனக்கென்று அது இருக்கும். நான் மனம் தனராமல் கடாமுடாவென்று முன்னேறிச் செல்வதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம்.

முதிய எழுத்தாளர் ஒருவர் அடிக்கடி என்னிடம் சொல்வார்: ‘மனவேதனைப் படாதே! வறுமை மனிதரைத் தவிர வேறு யாருக்கும் உரியதல்ல. அதுதான் அனுபவத் செலவும்; இதற்கவனை

நம்பு. கடைசி நிமிஷத்தில் அவனே உன்னை, நீ எதிர்பாராத விதமாக ‘கிரேனால்’ தூக்கிவிடுவதைப்போல தூக்கிவிடுவார்,

அவரது அனுபவத்தை நான் மதிப்பெண். அந்தவகையில் நானும் ஓர் அனுபவசாலி தான்.

மனி ஒன்றரைதான். ஹாலி யார் உணவில் இருப்பார். எனகே போவது? பசியும் பரிபூர்ணமாக வந்துவிட்டது.

இல்லாமிய புத்தகசாலைக்குப் போய்ப் பதினைந்து புத்தகங்களைக் கொடுத்துவிட்டு, சாதிக்கிலும் பத்தைக் கொடுத்தேன்.

பசிக்கிறக்கம் உச்சகட்டத்துக்கு வந்துவிட்டது. இரண்டுமனி. பக்கத்துக் கடைக்குப் போய் ஒரு பிளேன்டியும் பிறிஸ்டலுமாகச் சமாளி தேதன். இரண்டேகால்ரூபாதான் இருப்பிடப்போது.

சிறப்புப் பிரதிக்குப் பெயர்களொடுத்துவிட்டு ரூபாமற்போன ஏழு பேர்களுள் ஒருவன் கிருஷ். காரியாலயத்தில் எல்லாருமே வீலைப் போயிருந்ததால் அவனுக்கு வேலை செய்ய வேண்டிய கட்டம் அன்று, அதனால் அவன் வந்திருக்கவில்லை. நான் அவனை நேரிற் கண்டு ஒரு பிரதியை நீட்டினேன். சம்பளம் போட்டவுடன் பணம் தருவதாகக் கூறி வைத்தான்.

நேராக அவன் வேலை செய்யும் கந்தோருக்குப் போனேன். குறைந்தது நூறுவது கொடுப்பான் என்றமாதிரித்தான் அவன் என்னேடு கதைத்திருந்தான்; கொடுப்பானே. அது கிடைத்தாலே போதுமே!

வந்வேற்புக்காரி தூங்குபுஞ்சித்தனமாக இண்டர்காமில் விழாமல் சிறிது நேரத்தில்

சொன்னாள், 'வீருஜ் ஊருக்குப் போய்விட்டான்'

நகரமோ தலைநகரம். நானே இலக்கியகாரர்கள் அனைவருக்கும் தெரிந்த கவிஞர்,

எவரிடம் கேட்டாலும் ஒரு பத்து ரூபா கிடைக்காமல் போகாது. ஆனால் பிரஸ்டிட்? நல்ல நகரமும் நல்ல இலக்கியமும்!

வண்டியைக் கிளப்பி பயண நோக்கொன்றில்லாமல் பாதை ஓரமாகப் போனேன். மின்னல் அடித்துபோல் நியாஸ் மனதுக்குள் வந்தார்.

இருபத்தாறு வயதுப் புது மாப்பிள்ளை அவர். இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்தான் கல்யாணம் ஆகியிருந்தது. கல்யாணத்துக்கு மறுநாள்தான் என் புத்தக வெளியிட்டு விழா. விழாக்களோடு பறந்ததில் கல்யாணத்துக்குப் போகக் கிடைக்கவில்லை. வெளியிட்டு விழாவன்றே நடந்த வீட்டுதியவாறே ஸோபாத்தனே மாப்பிள்ளை வந்திருந்தார், என்கையும் கண்டுவிட்டார். முகத் தில் ஒரு குரோதப் புண்ணதை படர்ந்திருந்தது,

சமாளிக்க வழியில்லை, எனக்கு மிகமிக வேண்டிய நண் பர் அவர்.

ஆடம்பரமான எந்தக் கல்யாணத்துக்கும் நான் செல்வதில்லை, காரணம் பல. முடலா வது, ஆடம்பரம், இரண்டாவது எனக்கு நல்ல உடைகள் இன்மை, அன்றை பார்த்து என் கையில் மடியில் ஒன்றும் இல்லாமல் போனது இன்னொன்று,

ஆகூல், நியாளின் விஷயத் தில் எல்லாமே ஒத்து வந்தன, அவர் ஆடம்பரத்தின் எதிரி, கல்யாணத்துக்கோ, விடையைப் புச் சாப்பாட்டிற்கோ என்னால் போக முடியாமல் போனதற்குக் காரணம், என் புத்தக வெளியிடுதான்.

நியாளின் வியாபார ஸ்தா பளத்துக்கு முன்னால் வண்டியை நீறுத்தியவாறே ஸோபாத்தனே மாப்பிள்ளை வந்திருந்தார், என்கையும் கண்டுவிட்டார். முகத் தில் ஒரு குரோதப் புண்ணதை பெற்றுச் சிரித்தார்,

உள்ளே போனேன்.

'சலாமலைக்கும், எவ்வளவு தான் கோபம் இருந்தாலும் புது மாப்பிள்ளை கலாத்தானே இருப்பார்' என்ற கைவஞ்சத்தாடன் அமர்ந்தேன்,

'அவைக்குமுல்லாம் எவ்வாம் இருக்கத்தான் செய்யது, நல்ல ஆள், வா நீங்கள் ஒங்கள் நம்புறத்துக்கு' என்ற முடிக்க முடியாமல் தடுமாறினர் அவர்.

குற்ற உணர்வு எனக்கள் குறுகுறுத்துக் கொண்டே இருந்தது, நியாஸை எந்த வழியிலும்

ஹாஜியார் வீட்டில் இருக்க வில்லை, மனைவியாருக்குச் சுகயின மாம். இரண்டு மனைக்கு வெளி யே போவைர்கள் அவரில் அந்த நேரம் வரையிலும் வீடு திரும்பி யிருக்கவில்லை,

ஹாஜியார் அன்று மாலை அங்கே வரவேண்டியிருப்பதாகக் கூறினார்கள், எனக்கு ஆறுதலாக இருந்தது. காப்பட் விஷயம் பிற்தினால்கூட அவரிடமே ஏதாவது கை மாற்று வாங்கிக்கொள்ளலாம், என் எத்தனையோ பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து உதவுவார் அவர்,

அங்குள்ள மற்றைய நண்பர் களீடும் நான் இத்தகைய நெருக்கத்தை இன்னும் வளர்த்துக்கொள்ளவில்லை. எழுத்தாள்ள என்பவன் ஏழை என்பது அவர்களின் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. கைவாகாதவன் சோம்பேரி என்றெல்லாம்கூட தங்களுக்குள் கைதத்துக் கொள்ள கூட்டும், எனக்குரிய கோவை அவர்களுக்கு விற்றுவிட நான் என்றுமே தயாராக இருந்தில்லை. எழுத்தாளனுகிய நான் மிக நல்லாக இருப்பதாகக் காட்டிக் கொள்ளவே நடந்து கொண்டேன்.

பிழுன் கொடுத்த தேநீரால் பசி சிறிது மயங்கிக் கிடந்தது,

ஹாஜியாரைக் காணவில்லை. அவரது ஸ்ட்டுக்கூத் தொலைபேசி யில் பேசினார்கள். இன்னும் வீட்டுக்கு வரயில்லையாம்.

சற்றும் எதிர்பாராத வகையில் இயக்கத்தின் ஸ்தாபனத் தலைவர் அங்கு வந்தார். வெளி நாட்டிலிருந்து நெற்றுத்தான் திடுரென்று வந்ததாகக் கூறினார், சுடச்சுட எல்லாருமே அவருடன் கைத்துக் கொண்டோம்.

உங்கள்
மழு லீச் செல்வங்களின்

உயிரோவியமான

படங்களுக்கு

நாடுங்கள்

பேபி போட்டோ

(பல்கலைக் கழகம் அருகாமை)

திருநெல்வேலி.

பெரும் பணக்காரரான் அவரிடம் நீட்டினேன்.

‘இதெல்லாத்தயும் சும்மாவங்கக்கூடாது, கி வி ஞ ரே!’ என்றவர், புத்தகத்தைப் புரட்டினார். செலவு, பிரதிக்கணக்கு, தனிப்பிரதி விலை, விற் பகை என்று அதி முக்கியமாகக் கேட்டு விட்டு இதைக்கெல்லாம் ஆயிரம் ரெண்டாயிரம் அளவிக் குடுக்கணும் என்றார்.

‘சேருக்கு ஒரு கோல் வந்திருக்கு’ என்றான் ஒடிவந்தபிழுன்,

புத்தகத்தை அங்கேயேவைத்துவிட்டு உள்ளே ஓடிவைர். பத்துப் பதின்னாறு நிமிஷங்களுக்குப் பின் வந்து, நூறு ரூபாத் தாலை என்னிடம் நீட்டி, ‘இருபது ரூபா எடுங்கி! என்றார்,

அந்த இருபது எனக்கு அந்த கேரத்தில் இரண்டாயிரமாக இருந்தது. பணம் அகாலத்தில் மரணிக்கிறது’

‘மாத்துறதுக்கு இவ்வியேசர் ...’ என்று இழுத்தபடியே நோட்டையும் இழுத்துக் கொண்டேன்.

‘இங்க யார்கிட்டயாவது மாத்தி எடுங்களேன். எனக்கும் அவசரமாப் போகணும் உற்பீப் என்று பரபரத்தார் அவர்.

அந்த நூறு ரூபாத்தாலைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓவ்வொருவரிடமும் ஓடினேன். மாற்றி கூக்கொள்ளக் கிடைக்கவில்லை.

என்னையும் அறியாமல் தாலை அவரிடமே நீட்டிடினேன். அவரே நல்ல முடிவைச் செய்வாரென்று மாத்துறதுக்கு இல்லியே சர்!... வைங்க பொற்கு எடுக்கலாம்,

நூறு ரூபாவை என்னி டு மிருந்து பெற்று பர்ஸ்க்குள்ளே திவரித்துக் கொண்டார் அவர். அதனால்தான் அவர் பணக்காரர் போனும்!

இஷா முடிந்தும் ஹாஜி யார் வரவில்லை. நான் சலாம் கூறி பில்மியில் தொடங்கினேன்.

நேராக அவர் வீட்டுக்குப் போனேன். அவரோ அவரது மஸையியரோ வந்திருக்கவில்லை. என்ன நிலை என்றும் தெரியவில்லை. சோர்வோடு திரும்பினேன்,

சின்ன மகனுக்கும் மகனுக்கும் இரண்டு டொட்டகளையும், எனக்கு ஒரு பிறிஸ்டலையும் வாங்க, கால் ரூபா மிஞ்சியது.

கல்லுக்குள் தேரை மீண்டும் கந்தியது.

வீட்டுக்கு இன்னும் மூன்று கிலோமீட்டர் இருக்கும்போது, வண்டி நின்றுபோனது. காலை அனுபவத்தை மறுபடியும் ஒரு முறை அரங்கேற்றிவிட்டுப் புறப்பட்டேன். சிறிது தூரம்தான்...

இரண்டு கிலோமீட்டர் தனிக்கொண்டு வீடுபோனபோது, மனி பத்தாகி விட்டது.

சத்தமில்லாமல் வந்த வண்டியைக் கண்டவுடனே மஸையில் அடுத்த ரிப்பேரோ என்று தடுமாறிப் போகக்கூடாதே என்று ‘பெட்டிரேல்’ என்றேன் அவருக்கு விளங்கியது.

காலையில் அழுகையை நிறுத்தி வழியனுப்பிய மகள் தாங்கிக்கெ காண்டிருந்தாள். மனுப்பு மட்டும் ஓடிவந்தான்.

1978-க்குப் பின்

சமுத்தின் தமிழ் நாவலிலக்ஷ்யம்

— நா. சுப்பிரமணியன்

2

கும் சுமுகத் தீர்வைத் தருகின்றது. சிங்கள, தமிழ், மூஸ்லிம் தொழிலாளர்கள் யாவரும் மொழி, மத வேறுபாடுகளின்றி இணந்து செயற்படும் நிலையைக் காட்டி நாவல் நிறைவெய்துகின்றது.

ஒரு பிரதேச நாவலுக்கரிய வகையில் ஆசிரியர் மலையகத்தின் பண்பாட்டுக் கூருகள் பலவற்றையும் தொடுத்து வழங்க மற்பட்டுள்ளார் என்க தெரிகிறது. எனினும் நாவலின் மையச்சுருவாக எந்த ஒரு கடையம்சமூழ் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. குறிப்பாக மலையகத்தவரைப் பாதிக்கும் குடியுரிமை, பேரினவாதத்தின் அழிப்புக் கொடுமைகள், வர்க்க முரண்பாடுகள் என்பவற்றில் எலையும் நாவலில் தனிச்கவனத்தைப் பெரவில்லை. இதனால் கடைப்போக்கில் ஒரு மைப்பாடு காணப்படவில்லை. மேலும் தொட்ட நிர்வாகத்தில் அதிகார மட்டத்தில் நிகழம் ஊழல்களுக்கும், ஒழுக்கக்கூடுதலாக்கும் தனி மனிதர்கள் சிலரின் ‘சுயநல்’ நோக்கே காரணம் என ஆசிரியர் காட்ட விலைவது தெரிகிறது. சின்னத்தரையும், வேறுசிலரும் தீவிணையாளர் எனவும், பெரியதுரை வந்ததும் தீவிணையாளர்கள் பலவற்றுக்

காணப்பட்டு வருமிகள் தவிர்க் கப்படுகின்றன எனவும் ஆசிரியர் காட்ட முயல்வது பிரச்சினைகளுக்குரிய சமூக - வர்க்க அடிப்படை களை அடிக்கியம் செய்து தனி மனித உணர்வுகள், செயற்பாடுகள் என்பவற்றில் அமைதி முயற்சியாகவே அமைகிறது. நாவலின் இறுதியில் ஆசிரியர்:

‘பெளத்தம், இந்து, இல்லாம், கிறிஸ்தவம் எல்லாம் இந் நாட்டின் மதங்கள்’ அபதீவம், தெஞ்சு தெரியச் சேட் அணி நித சூசையும் பெறுமானுடன் இணைந் து ஒவ்வாகத் து மலையை தோக்கிப் போகிறார்கள்’

என்றும் தெரிவிக்கும் செய்திகள் கேத்திய ஒருமைப்பாடு என்ற உணர்வி லை வெளிப்படுத்தும் முயற்சியாகும். இந்த உணர்வுக்கு அழுத்தம் தரும் வகையில் நாவல் அமையவில்லை.

வி. வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்களால் அறுபதுகளில் தொடர்க்கடையாக எழுதப்பட்டு 981 லிங்கம் போன்ற செய்திகள் கொண்டு வருகின்றன.

மேற்படி அம்சங்களைக் கண்டு
யாக அமைக்கும் முயற்சியிலே
சுயசரிதை உத்தியை ஆசிரியர்
கையாள்கிறார். உத்தியைக்
கையாள்கி ஏர் என்பதைவிட
பழுத்த தொழிற்சங்க வாதியான
அவர் தமது சுயசரிதையூடாக
மேற்படி அம்சங்களை எமது மன
திற் பதிய வைத்துவிடுகிறார் என
வாம் இதைச் வாழ்க்கைக்கும்
இலக்கியத்துக்கும் இடையிலான
எல்லைக்கோடு அழிந்து இரண்டும்
ஒன்றாகவே ஆகிவிட்டமையை
இந்த நாவல் புலப்படுத்தும்.

திங்களைப் பெண்ணேருத்தி யைக் காதலித்து மனந்த மனையகத் தமிழர் ஒருவரின் கதையாக விரியும் நாவலில் அவரது இளமைக் காதல் நினைவுகள்,

இங்கள் — தமிழ்க் குடும்ப உறவுக் குழுமல்களின் செலவையான அம்சங்கள் என்பன உணர்வு பூர்வமாக வெளிப்படுத்தப் படுகின்றன. சாதாரண சிங்களப் பொதுமக்கள் தமிழர் மீது கார்ப்பு உடையவர்கள் அல்ல என்பது நாவலின் மேற்படி சிங்கள பெண்ணான சித்ராவால் உணர்த்தப்படுகிறது.

‘அந்தப் பிரச்சினைகளை (தமிழ் முடி பிரச்சினைகளை) வெளி யூருக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறீர்கள். இந்தியா, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போய்ப் பிரசாரம் செய்கிறீர்கள். நீங்கள் என் உங்கள் பிரச்சினைகளைத் தில்லை எழுதி கிராமம் கிராமமாகப் போய்ச் சொல்லக் கூடாதுர் சிங்களவர்களும் மனிதர்கள் தானே’

என அவன் கேட்கிறுன். (ப. 55)

சந்தியாகு என்ற பாத்திரத்தின் கடிதக்தின் ஊடாக மலையகத் தமிழர் பல்லாண்டுகளாக அனுபவித்த இன்னல்கள் வர

வாறு போல முன்வைக்கப்பட இள்ளன. டென்மூர் அரிசியல் அமைப்பில் தோட்டத் தொழில் வளர்க்கு வாக்குரிமை கிடைத்த மை சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இனவாத உணர்வைத் தூண்டி விட்டது என்பதையும் 19

76 பூர்வலங்கா சுதந்திராக்கட்சி அரசில் காணி ச் சீர்திருத்தச் சட்டம் தொழிலாளர் வாழ்வை எவ்வாறு பாதித்தது — சீரழித்தது என்பதையும் இக்கடிதம் சுட்டிக் காட்டுகிறது 1 77 தேர்தலில் பூர்வலங்கா சுதந்திராக்கட்சி தோல்வியற்றதற்கு மலைநாட்டு வாக்காளர்களும் காரணம் எனக்கிருதப்பட்டு அவர்கள் ஈவிரக்க மின்றித் தாக்கப்பட்டனர் என்பதையும் கடிதம் காட்டுகிறது. மலையகப் பிரச்சினையை மட்டு

மல்ல அதற்கப்பவானே பிரச்சினைகளின் போக்கைப் பற்றிய மலையகத்தவர் அவதானிப்பை யும் கடிதம் புலப்படுத்துகிறது. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் 1981 இல் நிகழ்ந்த 'பொது நூலக எரிப்பு', பாராளுமன்றத்தில் அன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்க்கெதிராக வெளிப்படுத்தப்பட்ட பேரினவாதக் காழ்ப்பு என்பன சுட்டப்படுகின்றன!

(U. 82)

தோட்டப் பகுதிகளில் இங்கள் இவ்வாதிகளால் பாதிக்கப் பட்டதோர் புலம் பெயர்ந்து இந்தியா செல்வதால் பயனில்லை என்பதையும், அங்கு செல்வோர் எய்தும் அவல நிலை இங்கிருப்பதை விடக் கொடியது என்பதையும் நாவனின் இறதிப்பகுதி உய்த்தனர வைக்கிறது. சந்திரன் - சித்திரா தம்பதியரின் புதல்வருகை வரும் இளைஞர் ஜெகன், புதிய மஸையகத்தின் இளந்தலை முறையைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் பாத்திரமாக அமைந்து பேற்படி கருத்து நிலைகளை முன்வைக்கிறன்.

‘‘நமக்குப் பிடிக்காது அம்மி,
புது ஊரில் போய் என்ன
செய்யப் போகிறோம். கை
நிறையப் பணம் பெறும்
உத்தியோகம் செய்கிறவர்கள்
ஞக்குச் சரி பெரும் போட்டி.
இந்தியாவிலும் குளப்படி,
வன் செயல், திருட்டு, கெடு
பிடி நிறைய நடக்கின்றன.
பார்த்தால் இங்கு அவ்வளவு
மோசமில்லை..... . . .

... ராமேஸ்வரம், மண்டபம், கேம்பு, கோடைக்கானல் பக்கத்திலுள்ள குமரிக்காடு போன்ற இடங்களைப் பார்த்தோம். இந்திய அரசு இவர்களுக்கும் பிரமாதமாய் ஏதும் செய்துவிடவில்லை. புனர்வாழ்வுக்காகப்

பலர் மண்டபம் கேழ்பில் காத்துக் கசங்கிப் போய்க் கிடக்கிறார்கள். பெரிய பரி நாபம். அங்குள்ள உத்தி யோகஸ்தர்கள் ஈவிரக்க மில்லா முரடர்கள்....." (ப. 191, 192)

இத்தகு சிந்தனைகளை வெளிப் படுத்தும் இந்நாவல், மலையகத் தில் வீடுகள் கூட்டும், இளைய தலைமுறையின் மனதை அச்சமில்லாது அமைக்கவும் சிற்பிகள் தேவை என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்து நினைவு பெறுகிறது.

மேலோட்டமாகப் பார்க்கும் போது ஒரு தனிமனி தனின் குடும்ப — காலல் கதைபோல அமைந்து உள்ளார்ந்த நிலையிலே ஒரு சமூக வரலாருக் கடிவும் பெற்றுள்ளமை இந்த நாவலின் சிறப்பு நிலையாகும். 'இனிப்பட மாட்டேன்' என்ற தலைப்பு மலையகத் தமிழர்கள் இனிமேலும் பேரினவாத ஒடுக்குமுறைகளைச் சுகித்துக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்ற உறுதிப்பாட்டை முன் மொழிவதாக அமைகின்றது. இவ்வகையில் 'குருதிமலை' நாவல் காட்டிய பேரினவாதத்துக்குப் பணியாத தமிழனர்வின் அடுத்த கட்ட நிலையை இந்நாவல் புலப் படுத்தி நிற்கின்றதென்னாம். சந்தியாகு, பழனி, தெருக்கீய பாத்திரங்கள் இலங்கையில் நின்றே பிரச்சினைகளை எதிர்த்து முகம் கொடுக்க முனைந்த நிலை இன்றைய மலையகத்தவரின் உறுதியான நிலைப் பாட்டைப் புலப்படுத்தி நிற்பதாகும்.

மாத்தளை சோழ எழுதிய 'அந்த உலகத்தில் இந்த மனிதர்கள்' என்ற நாவல் (இற்றை வரை பார்வைக்குக் கிடைக்க வில்லை) கலுகங்கைப் பகுதியில் இரத்தினக்கல் வேட்டையில் ஈடுபடும் மலையகத் தமிழர்களைப்

பற்றியது என அறியப்படுகின்றது. இரத்தினக்கல் தொண்டும் பணியில் அத் தொழிலாளர் எப்பும் இன்னல்கள், ஏமாற்றப் படும் நிலைகள் என்பன் இதில் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன எனத் தெரிகிறது. இவ்வகையில் இந்த நாவல் ஏளைய மலையக நாவல்களால் காட்டப்படாத ஒரு புதிய தளத்தை எமக்கு அறிமுகம் செய்துளது என்னாம்.

மேற்கண்டவாறு மலையகத் தின் பகைப்புலத்தில் அமைந்த நாவல்களுக்கு அடுத்ததாக நமது கவனத்துக்கு வருவன பேரின வாதச் சூழ வில் பாதிப்புற்ற ஈழத்தின் வடபிரதேசத் தமிழர் வாழ்க்கையைப் பகைப்புலமாகக் கொண்ட ஆக்கங்கள் இவ்வகையில் முதலில் கூட்டத்தக்கு முக்கிய ஆக்கம் அமரர், மு, தனியசிங்கம் எழுதிய 'ஒரு தனி வீடு' ஆகும். 1945 ஆம் ஆண்டு நூலுருவில் வெளியிடப்பட்ட இந்த நாவல், அதற்கு இருபத்தைந் தாண்டுக்கு முன் எழுதப்பட்டது என அறியப்படுகிறது. 1950 — 60 காலப் பகுதியின் யாழிப்பாணப் பிரதேச— புங்குடுதீவுக் கிராமத்தில் கடன்தல் நிகழும் கணதயம்சத்தைக் கொண்டது. இரண்டு பாகங்களாக அமையும் இந்நாவலின் முதலாம் பாகம் அக்கிராமத்தின் குடும்ப உறவு நிலைகளில் பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளால் நிழம் முரண்பாடுகளை எடுத்துக்காட்டுவது. இரண்டாம் பாகம் பரந்த சமூக நிலையில் தமிழர், சிங்கள வர்கட்கிடையிலான பிரச்சினைகள், 1958 இனக்கொலை என்பவற்றைக் கூறி, அவற்றின் விளைவாக தமிழர் தமக்கென ஒரு அரசு கூட்டாட்சியின் கீழ்ப் பெறவேண்டும் அல்லது தனி நாடு பெற்ற போர்ட் வேண்டும் என்ற கருத்தை முன்வைப்பது.

முதல் பாகத்திலே புங்குடுதீவுக் கிராமத்தின் சமூக நிலையைக் காட்டுவதில் தனியசிங்கம் கைதேர்ந்த கலைஞருக்கத் தம்மை இனங்காட்டி விடுகிறார். முறைப் பெண்ணை சேதாவைக் கிங்கராசன் விரும்புகிறார். சூழலும் இவர்களது கணவுகளை வளர்க்க உதவுகிறது. ஆயின் சேதாவின் பொருளாதார நிலை காரணமாக ஏற்பட்ட அந்தஸ்து வேறுபாடு இருவது இனைவையும் தடுகிறது.

'வழியடிக்கிற இவரும் தூண்டல்கம்பு காவிற வீந்ற மகனும் இல்லாட்டா என்கும் என்ற மகனுக்கும் நட்டந்தான் வந்திரப்போகுது'

எனச் சேதாவின் தந்தை பொன் னம்பலத்தாரின் வார்த்தைகள் புதுப் பணக்காரத் தி மினர் காட்டி நிற்கின்றன. இந்த அவதிப்பைப் பொருத சிங்கராசன் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டு சிறு முதலாளி ஆவதோடு அரசியலும் பேசுவதை இரண்டாம் பாகத்திற் காண முடிகிறது.

சிங்கராசனைப் புறக்கணித்து ஒரு டாக்டருக்கு மனம் முடித்து வைக்கப்பட்ட சேதா 1948 இனக்கொலை குழலில் விதவையாகிறார். சிங்கராசன் அவளை மனந்து கொடுக்கிறன், இவ்வாறு தன் நீண்டநாளைய காதல் நிறைவெய்திய நிலையில் அவன் சேதா விடம் வெளிப்படுத்தும் அரசியல் பற்றிய சிந்தனை பின்வருமாறு அமைகிறது.

'நமக்கு ஒரு நாடும் அரசும் ஒரு கூட்டாட்சியின் கீழ் தரமறுத்தால் ஒரு தனி நாடு அல்லது கடல் கடந்த ஒரு பரந்த தமிழ் நாட்டின் கூட்டாட்சியாவது அதை மைக்க வேண்டும். அதற்காலாகவாவது போராடுவோம், மறைமுக மான ஒரு 'அண்டர் கிரவுண்ட்' பயங்கர இயக்கமாவது என தலையை அமைத்துப் போராடுவேன்'

இக் கூற்று மூலம் தனியசிங்கம் அவர்களது தீர்க்கதறிசனம் வெளிப்படுகின்றது என்னாம். கடை அமைப்பிலே முதலாம் பாகத்திற் காணப்பட்ட பாத்திரவளர்ச்சி, சித்திரிப்புத்திறன் என பவற்றை இரண்டாம் பாகத்திலே காணமுடியவில்லை. செயற்கையான கடைப்போக்கே இந்த இரண்டாம் பாகத்திற் காணப்படுகின்றது.

இந்த நாவலில் அன்றைய தமிழரக்கட்சி— கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்பவற்றின் அரசியல் நிலைப்பாடுகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் விமர்சிக்கப்படுகின்றன. கொம்யூனிஸ்ட்கள் தமிழரின் நியாயமான கோரிக்கைகளை உணர்த வற்றியமை சுட்டிக்காட்டப் படுகின்றது. தொடக்கத்தில் கொம்யூனிஸ்ட்டாகச் சிந்திக்கத் தொடங்கிய சிங்கராசன் பின் தமிழரக வாதியாக மாற்றமடைவதைக் காண முடிகிறது. இம்மாற்றத்தின் நியாயப்பாடு ஈழத்தமிழரின் அரசியல் வரலாற்றிலே தனியாக ஆராயப்பட வேண்டியதொரு விடயமாகும். அடுத்த நம் கவனத்துக்கு வரும் நாவல் அருளர் எழுதிய 'லங்காராணி' (1978) ஆகும். 177 ஆம் ஆண்டில் இனக்கொலை குழலில் விதவைதெற்கிவருந்து வடக்கு நோக்கிக் கப்பல் மூலமாக அகதிகளாக வந்த தமிழர்களின் கடை இது. 'லங்காராணி' என்பது அவர்கள் வந்த கப்பலின் பெயர். அக்கப்பலின் பிரயாணத்தின் போது பிரயாணிகளின் உரையால்கள் மூலமாகவும் நினைவோட்டங்கள் மூலமாகவும் ஈழத் தமிழரின் நிலையில் நிறைவெய்தியைப்படுகின்றது. இதுவே வாவலாகவிருப்பது, 1200 அக்கி களைக்

கொண்ட அக்கப்பவில் சரவனன், குமார், தேவன் ஆகிய இளைஞர்க் தமிழ் உணர்வின் அன்றைய எழுச்சி நிலையைப் பல கோண்களில் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறார்கள். 1648, 58, 77 ஆம் ஆண்டுகளில் பேர்னவாதச் செயற்பாடுகள் உரையாடல்கள் மூலமாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. ஆலங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆண்ட காலப்பகுதியில் வடப்பிரதேசத்தில் நிகழ்ந்த கொடுமைகள் விரிவாக எடுத்துக் கூறப்படுகின்றன. இந்தயை விரவரணங்களின் பின்னணியில் தமிழ்மூலம் பற்றி விரிவாக நினைக்கப்படுகின்றது. தமிழ்மூலம் பற்றி விரவரணங்களின் பின்னணியில் தமிழ்மூலம் பற்றி விரிவாக நினைக்கப்படுகின்றது. தமிழ்மூலம் பற்றி விரவரணங்களின் பின்னணியில் தமிழ்மூலம் பற்றி விரிவாக நினைக்கப்படுகின்றது.

“சிங்களவர் உனது உடையைகளைக் கொள்ளயடித்து ஸிட்டார்கள் என்பதாலேயோ, டாக்குத்தர் எஞ்சினியராக ஏரழுதயவில்லை என்பதாலேயோ, அரசாங்க உத்தியோகத்திற்கு சிங்களம் படிக்க வேண்டும் என்பதாலேயோ சிங்களவன் யாழிப்பாணத்திலும், திருகோணமலையிலும் வாழ்கிறுன் என்பதாலேயோ, பாட்டன்காலத்தில் கொழுப்பில் கடைபோட்டது மாதரி இப்போது போட முடியவில்லை என்பதற்காகவோ நாங்கள் தனிநாடு கேட்டுப் போராடவேண்டிய அவசியமில்லை. நீர் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் அமர்ந்து கொண்டு, உண்ணிடம் உதவிக்கு வரும் பாமர மக்களே, ‘எனக்கு நேரமில்லை இன்று போய் நாளோவா’ என ஆணையிடுவதற்குத் தேவையான அந்த மேசைக்கும், தகிழர்க்கும் சிங்களவன் போட்டிபோடு கிறுன் என்பதற்காகத் தனி

நாடு கேட்டுப் போராடவேண்டிய அவசியமில்லை. ...இந்த நாட்டில் உள்ள தமிழ் மக்கள் வறுமையைப் போக்கிச் செல்வத்தை வளர்க்க வும், தங்கள் மொழியை, கலாசாரத்தை பாரம்பரியத்தைப் பேணிக் காத்து வளர்க்கவும் தங்கள் நிலத்தில் ஒரு அரசை நிறுவவிரும்புகிறார்கள்.

இந்த நாட்டில் உள்ள தமிழ் மக்கள் தமிழர்கள் என்ற ஒரே காரணத்தால் நாடற்றுவர்களாகக் கருதப்பட்டு, அல்லவ்பட்டு, இன்னலுற்று அகதிகளாக ஆக்கப்பட்டு. அவர்களுக்கு இருக்க இடமில்லை, உண்ண உணவில்லை; செய்வதற்குத் தொழில் இல்லை. இவர்களுக்கு இடமும் உணவும் தொழிலும் கொடுக்க வேண்டும். தமிழன் என்று தலைநிமிர்வைக்க வேண்டும்” (ப. 112 – 13)

இவ்வாறு தமிழ்மத்தின் தேவை பற்றிய விரிவுரை நீண்டு செல்கிறது. தென்னிலங்கையில் கென்று வியாபாரம் செய்யும் வடப்பிரதேச வியாபாரிகளது மன நிலை கொழுப்பு வியாபாரி, நாக விங்கம் என்ற பாத்திரங்கள் மூலம் முன் வெக்கப்படுகிறது, அதனை இளைஞர்கள்:

“கடை, கடை, கடை ஆகத் தெரிஞ்சவ கடைதான் பிறகு உழுந்துவடை, மசால வடை, பருப்புவடை எண்டு அடிவாங்கிக் கொண்டு எல் வர்த்த தயும் தூக்கிக் கொண்டு ஓட்டம்” (ப. 70) என எள்ளி நகையாடுகின்றனர்.

அன்றைய காலகட்டத்தில் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி பற்றிப் பேசியவர்கள் ‘புரட்சியைப்

போத்தவில் அடைத்து விற்போர் என ஏளனம் செய்யப்படுகின்றனர். பொதுவாக இடதுசாரிச் சிந்தனையாளர்கள் சமகால பேரின வாதத்தை அவதானிக்கத் தவறி யமையும் நாவலில் சுட்டப்படுகின்றது.

இந் நால் ஒரு நாவல் எனக்கொள்ளப்பட்டாலும் ஒரு வரலாற்று விவரங்கள் தொகுப்பு என்ற நிலையையே காட்டி நிற்கிறது. சமுத்தமிழரின் பண்டைய வரலாறு இனப்பிரச்சினைக்கால வரலாறு என்பவற்றை அறிய விழைவோர்க்கும் ‘தமிழ்மீ’ என்ற சிந்தனையின் நியாயப் பாட்டை விவாதிக்க விழைவோர்க்கும் பயன்தரும் வகையிலான ஆவணத்தன்மை கொண்ட தாகவே இது அமைகிறது. சமகால அரசியலின் நிர்சன மாந்தர்கள் கடையில் பேசப்படுகின்றனர், தமிழகத்தின் எம். ஐ. ஆர். டாக்டர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி பற்றியும் பேசப்படுகின்றது. கப்பலை யாழிப்பாணப் பகுதித் துறைமுகங்களிற் கரைசேர்க்காமல், சென்னைக்குக் கொண்டு சென்றால் அங்கு எமது பிரச்சினையை உலகற்றியச் செய்யலாம் என சரவணன் என்ற இளைஞர் ஒரு யோசனையை முன்வைக்கிறார். ஆயின் அந்த யோசனை ஏற்கப்படவில்லை. தமிழ்நாட்டையும் இந்தியாவையும் ஏந்த அளவுக்கு நம்ப முடியும் என்பது பற்றி இளைஞர்களிடையே விவாதம் நடைபெறுகின்றது. ஒரு இளைஞர்:

‘இலங்கையில் தனியான தமிழருடைய நாடு இந்தியாவின் ஒற்றுமைக்கு வாதிப்பவர்கள் ஏராளம். அல்லறபடுகின்ற தமிழரின் முதுகில் ஏறி நின்று கொண்டு தங்கள் கொடிகளை இங்கு பறக்கவிடவாம் என நினைப்பவர்கள் எத்தனையோ பேர், எங்களைகின்றோம்.

அப்படியே கப்பளிக் கிருப்பிக் கொண்டுவந்து கொழும் பில் விட்டாலும் விட்டுவிடுவார்கள்’

என ஒரு இளைஞர் கூறுகிறேன். இந்தக் கூற்றின் அர்த்தம் எவ்வளவு தீர்க்கதரிசனமானது என்பதை இன்று நாம் அநுபவத்திற்காணகிறேம்.

பொதுவாக ‘லங்காரானி’ ஒரு நாவல் என்ற நிலையில் சமுத்தமிழரின் பிரச்சினை தொடர்பான — பேரினவாத அழிப்பு முயற்சி தொடர்பான — முதலாவது ஆக்கம் எனத்தக்க சிறப்பு ணடயது. சமூக — வரலாற்று நாவலொன்றுக்குரிய கலையம் சத்தைக்கிட ஆவணத்தன்மையாலேயே இது கவனத்தைப் பெறுகின்றது.

(தொடரும்)

வருந்துகின்றோம்

அல்வாயைச் சேர்ந்த ச. தமிழ்ஜியா சோதிடர் அவர்கள் அண்மையிற் காலமாகிவிட்டார். மரபு வழி நாடகத்துறையில் மிகுந்த சுடுபாடு உள்ள ஒருவராக அன்னர் விளங்கியவராவார். இளைய தலைமுறையினருக்கு நாடகங்களைப் பயிற்றும் அண்ணுவியாராக இருந்ததோடு பல பாத்திரங்களை ஏற்ற நாடகங்களில் நடித்து வந்த ஒருவருமாவார். எழுத்தாளர்கள் கலாமணி, வன்னியகுலம் ஆகியோரின் தந்தையும், மாமானுருமாகிய அன்னரின் இழப்பினால் துண்புறும் அவர் குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆழ்ந்த அநுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

நாடகம்

சில எண்ணங்கள்

கே. எஸ். சிவகுமாரன்

ஆங்கிலம் போன்ற பிற மொழிகளிலும், இந்திய மொழிகளிலும் நாடகம் பற்றி எண்ணற்ற நூல்கள் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ்லே இத்தகைய நூல்களை விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம். நாடகம் பற்றிய பழைய அகராதி அர்த்தங்கள் நாள்டைவில் அர்த்தமற்றவையாய் வருவதை நாம் அவதானிக்கிறோம். மேடை, வாடனுலி, தொலைக்காட்சி, வீதி போன்ற சாதனங்களிலே நாடகங்கள் அரங்கேறுகின்றன. நாட்டுக் கூத்து, தெருக்கூத்து, பொம்மலாட்டம், அபிநயம், பாவணை போன்றவையும் நாடகத்துறையில் அடங்குபவதான்.

நடித்துக் காட்டும் உள்ளூர்வு நாடகத்தின் பரிமாணத்துக்கு இட்டுச் செல்கிறது என்னாம். சிறுபிள்ளைகளின் மண்விளையாட்டும் அப்பா, அம்மா விளையாட்டும் நாடக நடிப்பின் வெளிப்பாடுதான். சமயக் கிரிகைகள், இராக் குழுக்களின் நாட்டியங்கள், அடிமைகளுக்கும் விலங்குகளுக்கும் இடையிலான விளையாட்டுப் போட்டிகள் போன்றவை எல்லாமே நாடகப் பண்புகள் அடங்கியவைதான் என்பர். ஆயினும் வளர்ச்சி பெற்ற முழுமையான, தனித்துவமான நாடகக் கலை சிறிது வேறுபட்டது.

நடிகர்கள் இல்லாவிடல் நாடகம் இல்லை என்பதை நாம் முதலில் கவனித்தல் வேண்டும். அதே வேளையில் நாடகத்திலே செயல் முக்கியமானதாகிறது, நாடகத்தை ஆங்கிலத்தில் ‘‘ட்ராமா’’ என்பர். இது ஒரு கிரேக்க மொழிச் சொல். கிரேக்க மொழியில் ட்ராமா என்றால் அக்ஷன் — செயல் என்று பொருள்படும்.

மனித சபாவத்தை, இயல்பை பாவணை செய்யும் அல்லது பிரதிநிதித்துவங்கு செய்யும் செயல் நாடகம் என்னாம். நாடகத்தில் வரும் வசனங்கள் இலக்கியமாக அமையலாம். ஆயினும் நாடகம் என்பது வெறுமனே ஓர் இலக்கியமன்று. நாடகத்திலேயே செயல்கள் இருத்தல் வேண்டும். நாடகச் செயல்கள் மூலமே நாடகம் நாடகத்தனமையை அதிகம் பெறுகிறது என்பர் சில மேலை நாட்டு விமர்சகர்கள்.

நாடகத்திலே செயல்கள் எப்படிப் புகுத்தப்படுகின்றன, பாத்திரங்கள் உரையாடும் தோரணை, குரல் பேதங்கள், வாக்கியத்தின் தாக்கம் போன்ற முறையிலே முரண்பாடுகள் நிகழ்ந்து நாடகச் செறிவான செயல்கள் இடம் பெறுகின்றன. வாடனுவிலே சூரல் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. மேடையிலும், தொலைக்காட்சியிலும் குரலுடன், முகபாவங்கள், தோரணைகள், செயல்கள் போன்றவையும் அதிக பங்கெடுக்கின்றன.

மேடையில் ஒரு நடிகர் தோன்றும் பொழுதே, அவருடைய தோற்றம், அவர் நடையுடை பாவணை, அவர் பேசும் முறை, அவர் தமது குரல் மூலம் கொண்டுவரும் ஏற்ற இறக்க உணர்ச்சி

வெளிப்பாடுகள் அனைத்துமே நாடகச் செயலுக்குத் துணைபுரிகின்றன. மேடையமைப்பு, ஒலியமைப்பு, நடிகர்கள் மேடையில் குழுமி நிற்கும் விதம், குழல் போன்றவை எல்லாமே உடனடியாகவே நாடகப்போக்கை அல்லது தன்மையைப் பார்வையாளருக்குக் காட்டிவிடுகின்றன. மேடை, திரை, தொலைக்காட்சித்திரை ஆகிய எல்லாவற்றிற்குமே இது பொருந்தும்.

ஒரு செயல் ஏற்படுத்தக்கூடிய பல்வேறு அம்சங்களை ஒரே சமயத்தில் காட்டுவதுடன், அச்செயலின் பல்வேறுபட்ட உணர்வுகளையும் நாடகம் காட்டுகிறது. அதாவது நாடக நெறியாளர் நாடகத்தின் நடுவே வந்து குறிப்பிட்ட நாடகச் செயல் எவ்வாறு அமைந்தது என்பதை விளக்காமலே, நடிகர் தனது நடிப்பின் மூலம் நாடகச் செயலுக்கு அர்த்தம் கொடுத்து விடுவார்.

நாடகத்திலே ஒரு பாத்திரம் தணக்குனரே பேசிக் கொள்வது போன்ற செயல்கள் அல்லது காட்சிகள் சகஜம்.

நாடகத்திலே நிஜம் பாவணை செய்யப்பட்டு நடித்துக் காட்டப் படுகிறது. யதார்த்தத்தின் பிரதிபலிப்பே நாடகம்.

மிகவும் சிக்கலான தத்துவக் கோட்பாடுகளைத் தன்னுள் விதாலமான லடிவிலே நாடகப் பாத்திரங்களின் செயல்கள் மூலம் விளக்கி வைக்க முடியும். அந்தவிதத்திலே நாடகக் கலை நுட்ப திட்பங்களைக் கொண்ட ஒரு வடிவமாகும். இந்த நாற்றாண்டின் பல்வேறு கோட்பாடுகள் நாடகவிடவும் பெற்றுள்ளன இப்ஸன், பேர்னட் ஷோ, பிரெச்ட், ஸ்ரின்ட்பேர்க், பிராண்டெல்லோ, கெமு, சாத்தர் பெக்கிட், பின்டர் போன்ற மேலை நாடகாசிரியர்கள் மனித அனுபவத்தைத் தமது நாடகங்கள் மூலம் பலமடங்கு விரிவுபடுத்தியுள்ளனர்.

நாடகத்திலே நாடகாசிரியரும், நடிகர்களும் எவ்வாறு முக்கியமானவர்களோ அவ்வாறே பார்வையாளரும் முக்கியமானவர்கள். பார்வையாளரின் பிரதித்தாக்கம் (ரியாக்ஷன்) இல்லாவிட்டால் நாடகத்தினால் பயன் இல்லை. நடித்துக் கான்பிச்க முடியாத நாடக இலக்கியம் வெறும் இலக்கியமாகத்தான் இருக்கும். நடித்துக் கான்பித்தையிலே பெறும் வெற்றிதான், அதனை நாடகத்துக்கணமைக்கு உயர்த்துகிறது. எவ்வே நாடகம் ஒரு கூட்டு முயற்சியாகிறது. நாடகாசிரியர் | நடிக | நடிகையர் | பார்வையாளர் ஆகியோருக்கிடையே ஏற்படும் தொடர்புப் பரிவர்த்தனையும் நாடகத்தனமைக்கு வலுவுட்டுகிறது. நாடகத்துறை வளர்ச்சிபெற நாடக வடிவங்களும் வேறுபடத் தொடங்கின.

வசன நாடகம், கவிதை நாடகம், நாட்டிய நாடகம், இசை நாடகம் நகைச்சவையுடன் கூடிய இசை நாடகம் என்பனபோல், துணியல், இன்பியல், துன்பின்பியல், நகைச்சவை என்றெல்லாம் வகைகள் உண்டு. குறிப்பிட்ட ஒரு சமுதாயத்தின் நடைமுறை நெறிகளை நாடகம் கண்டிக்கிறது' அல்லது 'ஆதரிக்கிறது என்பதனால் சகல நாடகங்களுமே ஒருவிதத்தில் அரசியல் நிசழ்வுகள்தான் எனச் சில விமர்சகர்கள் கூட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

நாடகத்தின் வெற்றிக்கு உதவும் ஓர் அம்சம் அதன் உயிரோட்டம், விறுவிறுப்பு, அடுத்து என்ன நடக்கப்போகிறதோ என்ற பண்பும் நாடகக் கலைப் பின்னல் மூலமே இந்தப் பண்பு ஏற்படு

கிறது என்ற சொல்வதற்கில்லை. வேறு வழிகளிலும் இதனை எய்த முடியும். பரிச்சயமும் பயிற்சியும் உள்ள பார்வையாளர் சிலர், நாடகத்தில் அடுத்து என்ன நடக்கப் போகிறது என்று முன்கூட்டியே உணர்ந்துவிடுவர். இன்னும் சிலர் அடுத்து நடக்கப்போவது எப்படி நடக்கப்போகிறது என்பதையும் உணர்ந்துவிடுவர். மேலும் சில படிகள் பயிற்றப்பட்டவர், நாடகத்தில் அடுத்து நடக்கப் போவது என்று, அது எப்படி நடக்கப்போகிறது, அவ்வாறு நடை பெறுவதை ஏனைய நாடகப் பாத்திரம் எவ்வாறு சமாளிக்கிறது என்பதையும் அறிந்து கொள்வர். நாடகத்தின் முக்கியமான செயற் பாடு கருத்து அல்லது உணர்வுப் பரிவர்த்தனை என்று கண்டோம். நாடகம் எவ்வாறு அமையப்போகிறது என்பதை முதற்காட்சியில் வரும் ஆரம்ப வசனங்களே கோடி காட்டிலிடும் என்பர்.

நாடக எழுத்தும் காலத்துக்குக் காலம் வேறுபட்டு வந்துள்ளது; ஒரே நாடகத்திலே பல்வேறு நடைகள் இருப்பதையும் நாம் அவதானிக்க முடிகிறது. அதே சமயம் குறிப்பிட்ட பாணியில் எழுதி வரும் ஒரு நாடகாசிரியர், சடுதியாக வேறு ஒரு பாணியில் எழுத வும் கூடும்.

இனி மேடை நாடகத்தில் நடிப்பவர்கள் உடனுக்குடனேயே பார்வையாளர் ரசனையை அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறது. தொலைக்காட்சி நாடகத்திலோ, சினிமாவிலோ, கூடுதலான அளவிலே பின்னனிக் காட்சிகளையும், சிறுசிறு விப்ரங்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும் புதைப்படக் கருவி கொண்டு நெறியாளர் பார்வையாளரைத் தமக்கு விகுப்பமான மட்டிலே கவனம் செலுத்த வைக்கலாம்.

அறிவு, ஆழ்ந்த நோக்கு, சிந்தனை, சமுதாயப் பார்வை போன்ற பலவற்றிற்கும் ஒரு கருவியாக நாடகம் அமைகிறது எனலாம். நிஜமனிதர்கள் மேடையிலே எம் முன் புளைக்கதைகளை நடித்துக் காட்டுவதுதான் நாடகம் என்றார். நாடகம் வாழ்க்கைபோன்றது. அர்த்தமும் வெளிப்பாடும் வெவ்வேறு மட்டங்களில் ஒரே சமயத்திலே இடம் பெறுவதனால், பார்வையாளர் வெறும் அலுபவமும் வாழ்க்கைக் கோலங்களைப் புரிந்து கொள்ளும் விதமும் பரிமாணங்களையாக அமைகின்றன. அதாவது இலக்கியம் போலன்றி கண்முன்னே பிரத்தியட்சமாக, நடிகளின் துணை கொண்டு வாழ்க்கையை நேரடியாக எதிர்நோக்குகிறோம்.

பல்நெறி சார்ந்தது நாடகம். ஒரே சமயத்தில் பல விஷயங்கள் இடம் பெறலாம். உதாரணமாக, மேடையிலே நடிகள் ஒருவர் கூறுவது ஒன்றுக்கவும், செய்வது வேறொன்றுக்கவும் இருக்கலாம்.

எனவே நாடகத்துறை ஓர் அற்புதமான ஊடகம். அதனைப் பயன்படுத்தி வெற்றி காணும் பொறுப்பு முக்கியமாக நடிகளிலேயே தங்கியிருக்கிறது. ‘தியேட்டர் இல் எஸ்ஸன்ஷனி அன் அக்டர்ஸ் ஆர்ட்’ என்று சில விமர்சகர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதையும் இங்கு நினைவுட்டலாம்.

(‘கலைப்பூங்கா’ வாரைவி நிகழ்ச்சியில் ஒவிபரப்பாகிய பேச்சு)

மூலவர் ஒருவரின் சில சிறுகதைகள்

— தமிழ்ப்பிரியா

சமுத்து தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றின் ஆரம்ப தர்த்தாக்கள் மூவர், அவர்கள் சி. வைத்தியலிங்கம், இலங்கையர்கோள், சப்பந்தன் ஆவார்கள். ஆனால் அன்னமைக்கால இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு இவர்களைப்பற்றித்தெரியுமா? இவர்களின் கதைகளைப் படித்திருக்கிறார்களா? என்பது சங்கேதமானதே. ‘சமுத்துச் சிறுகதை மணிகள்’ என்று மகுடம் சூட்டப்பட்ட இவர்களுடைய முதன்மை வகிப்பவர் திரு. சி. வைத்தியலிங்கம் அவர்கள். இரண்டாவது இடத்தை வகிப்பவர் காலம் சென்ற இலங்கையர்கோள் அவர்கள். இருவருமே ஏழாலை மண்ணின் மைந்தர்கள். சமுத்துச் சிறுகதை வரலாற்றின் ஆரம்ப சிறுஷ்டியாளர்கள் இருவருமே ஏழாலையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது இன்றும்கூட நாம் நினைத்து நினைத்துப் பெருமைப் படுகின்ற விடயம் ‘சிறுகதை’ வரலாற்றை நினைக்கும் போதெல்லாம் இந்தப் பெருமை சிம்மாள மலர்வாக என் மனத்தில் வலம் வருவது நிஜமானது.

1939-ம் ஆண்டுகான் எங்கள் தமிழ்ச் சிறுகதையின் ஆரம்பக்காலம். ‘சிறுகதை’ என்றெல்லாம் ஆரம்பத்தையே நிகழ்த்தி வைத்தவர் திரு. சி. வைத்தியலிங்கம் அவர்கள்தான். திரு. சி. வைத்தியலிங்கம் அவர்களுடைய பொன்னி அவர்களால் 1939-ல் இருந்து எழுதப்பட்ட சிறுகதைகள் எப்படியிருக்கும்? என்று எனக்குள் எழுந்த ஆசை மிகுந்த

கேள்வி யில் ... எப்படியோ 19 கதைகளை நான் படித்து விட்டேன். கதைகளைப் படித்த பின்பு சில கதைகளைப் பற்றி எனக்குள் எடுந்த வியப்பு, விருப்பு, மகிழ்வு யாவற்றையும் வார்த்தைகளாக்கித் தருகின்றேன்.

1939-ல் ‘கலைமகள்’ சச்சிகையில் பிரசரமாகிய கதை ‘கழனிகங்கைக் கரையில்’ இது ஒரு சாதாரண காதல் கதைதான். ‘கட்சையன், பொன்னி இருவருக்கும் இடையில் காதல் மலர்கிறது’. ஒருநாள் — ‘அப்பாவிற்கு உடம்பு சரியில்லை என கடுகாசி வந்திருக்கிறது’ என்றுகூறி ஊருக்குப் போகிறுன் கந்தையன். பொன்னி அவனின் வரவிற்காகக் காத்திருக்கிறான். ஆலை... போனவன் போனவன்தான், வரவே இல்லை.

கதைமீது ஊர்ந்து கொண்டு வந்த என்பார்வை சட்டென்று நிர்கிறது. ‘வேல் செய்யும் இடத்தில் விரும்புவது, பின்பு ஊருக்குப் போனதும் மறக்கின்ற துரோகத்தும் வரலாற்றுத் தொடர்கதையோ?’ என்று யார் மீதும் காட்ட முடியாத ஒரு சின்னக்கோபம் எனக்குள் எழுமுயல்கிறது. மீண்டும் கதையைப் படிக்கிறேன்.

‘காத்திருந்து, காத்திருந்து களைத்துப்போன பொன்னி அவனைத் தேடிக்கொண்டு அவனின் கிராமமான களனிக்குப் புறப்படுகிறோன்’.

இந்த இடத்தில் மனதில் ஒரு புதுச்சௌரை ஒம் ஏற்படுவது போல் இருக்கிறது எனக்கு. அந்தக் காலத்திலேயே சுமார் 48 வருடங்களுக்கு முன்பு — கதையில் தான் என்றாலும் கூட — ஒரு பெண் தன் காலனைத்தேடிப் போவதென்றால்... அவளின் அஸ்பெ மெச்சவதா? அல்லது துணிவைப் பார்த்து வியப்பதா?

என்று தெரியாது வியக்கின் ரேன். கதாசிரியர் அவர்களுக்கு மனப்பூர்வமாக ஒரு சபா ஷ் போட்டுக்கொண்டேன். ஒருக்கிறிய சம்பவத்தின் மூலம் எவ்வளவு அழகாக பெண்களுக்கு அன்றே வழிகாட்டியிருக்கின்றார். 'பெண் களே உங்களை ஒருவன் ஏமாற்றி விட்டுப் போனால்.. கோழைகளாக அழுதுகொண்டிருக்காதீர்கள். அவணைத்தேடிப்போய் நியாயம் தேடுங்கள் என்று கதாநாயகி மூலம் எண்ணத்தை உணர்த்தி யிருக்கிறார். கதை தொடர்கிறது.

எப்படியோ முன்பின் தெரியாத கழிவிக் கிராமத்தை அவள் அடைந்து விட்டாள். கண்ணில் ஒரு குடிசை தென்படுகிறது. தாகத்தால் நா வரண்டுபோன நிலையில் தன்னீருக்காக அந்தக் குடிசையை நாடிப் போகிறான். உள்ளே ஒருவரின் பேச்சுக் கூரல் அவளின் கால்கள் ஸ்தம்பிக்க வைக்கின்றன. அந்த ஆண்குரல் அவளுக்குப் பரிச்சாமான குரல். மற்றது ஒரு பெண் குரல். பொன்னியைப்பற்றி இழக்காரமாகக் கைத்தகப்படுகிறது. இந்தச் சம்பாஷணையைச் செவியுற்ற பொன்னி 'ஜேயோ மோசம்போய் விட்டோமே!' என்று கத்தியவளாய் அருகில் ஓடிக்கொண்டிருந்த கழனி கங்கையில் குதித்து விடுகிறான்'. அதைப் பார்த்தவர்கள் கூக்குரவிடுகிறார்கள். குடிசையினுள் இருந்த மரினிதன் ஓடிவந்து நீரில் பாய்ந்து நீந்தி அவளை மீட்கிறான். ஆனால்... அவளின் உயிரை

அவர்களால் மீட்க முடியவில்லை. இத்தனை துணிவாக, தெரியமாக காலனைத் தேடிக்கொண்டு வந்த பொன்னி அவசரப்பட்டுவிட்டதை இந்த இடத்தில் வெளிப்படுத்துகிறார் கதாசிரியர். கந்தையன் பற்றி மனதிற்குள் 'ஒரு மாதி' ரீயாக நினைத்துக்கொண்டு வந்த எங்கள் நினைப்பைக்கூட மெல்ல உதைந்து அவனை நிரபராதியாகர் காட்டி... பொன்னியின் உடலைப் பார்த்த தும் அவள் வீழ்ந்தே போவதாக கதைக்கு மூடிவு கொடுத்திருக்கிறார் கதாசிரியர்.

இக் கதையைப் படிக்கும்போது 'பழையாணி எழுத்து' என்று என்கு எண்ணத் தோன்றவில்லை. அழகான வார்த்தைப் பிரயோகங்கள். இந்தக் கலையில் மட்டுமல்லது. வைத்தயிலிக்கம் அவர்களின் கதைகள் எல்லாவற்றிலுமே இந்த வார்த்தையைகை நான் மிகவும் விரும்பி ரசித்தேன் மிகவும் அறிவு பூர்வமான, ரசிகத்தும் மிக்க ஒரு இருதயம் அவருக்குள் இருக்கிறது என்ற நிலைத்தை அவளின் கதைகள் உணர்த்துகின்றன.

16 - 3 - 1941-ம் ஆண்டு சமூகேசரி'யில் பிரசரமாகியது. 'விதவையின் இதயம்' என்றகதை கதையைப் படித்ததும் நான் அதிசயித்தே போனேன் ஒர் எழுத்தாளரால் ஒரு பெண்னின் விதவையின் மனவோட்டத்தை இவ்வளவு அழகாகச் சொல்ல முடியுமா? என்ன அருமையான மனம்டம்பிடிப்பு நித்தியலஷ்கமி என்ற பெண். தாய் நந்தையற்றவள். சித்தி விசாலாட்சியடன் இருக்கிறான். அதாவது அவளின் அப்பாவின் இரண்டாவது மனைவி நித்தியலஷ்கமி சித்திக்கொடுமை என்ற சொல்லோடுதான் வளர்கிறான். கல்யாணப் பருவமடைந்தும் அவளுடைய சொந்த அத்து

தான்னிருவனுக்கு நிச்சயமாகிறது. இந்த இடத்தில் அந்த விதவைப் பெண்னின் (சித்தியின்) மனவோட்டத்தை—மன உணர்வுகள் படும் பாட்டை கதாசிரியர் மிக உன்னத மாக, யதார்த்தமாக வெளிப்படுத்தியிருக்கும் அழுகு சபாஷ் போட வைக்கிறது. கதையின் முடிவு அவள் தன் பிழையை உணர்ந்து ஒருதாய் அந்தல்திற்கு வருவதாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. சில பெண்களுக்கு இப்படியான மன உணர்வுகள் ஏற்படுவதென்பது நிஜமானதே இக்கதையும் ஒரு நல்ல கதை. என்னைக் கவர்ந்த கதைகளில் இதுவும் ஒன்று

5 - 7 - 1942-ம் ஆண்டு சமூகேசரியில் வெளிவந்த கதை. 'நெடுவழி' மிகவும் அருமையான ஒரு கதை. நிச்சயமாக ஒவ்வொரு பெண்ணும் படிக்க வேண்டிய ஒரு கதையென்றுதான் நான் கூறுவேன். கதையில் பெயர்களைல் வாம் சிங்களக் கதாபாத்திரங்களாக இருந்தாலும் கூட அது அப்படியே தமிழ்ப் பெயர்களுக்கும் பொருந்தும்.

முத்துமெனிக்கா என்ற வசதி யான குடும்பப் பெண் கல்யாணமாகி கணவனுடன் தன் வீட்டில் இருக்கிறான். அவனுக்கு வேலை ஒன்றும் இல்லை. இவரோ பல தோட்டங்களுக்குச் சொந்தக்காரி. ஒரு நாள் இருவருக்கும் ஏதோ மனஸ்தாபம். தன் வயிற்றுக்கு இரண்டு பணம் சம்பாதிக்கத் தெரியாத மாப்பிளைக்கு வீட்டில் இருக்க என்ன யோக்கியதை? என்று கேட்டுவிடுகிறான். இக் கேள்வி அவள் ஆண்மையை உலுக்கிவிட்டது. அவன் வீட்டை விட்டுப் போயவிடுகிறான். நாட்கள் நகர்கின்றன. அவன் வருவான் — வருவான் என்று அவள் காத்திருக்கிறான். ஆலு மாதங்களாகியும் அவன் வரவே இல்லை. இவளின் தோட்டத்திற்கு அரு

கில் டேவிற்சிங்கோ என்பவன் தோட்டம் செய்கிறான். அவள் இவருக்கு உதவி செய்வான். இவளின் தோட்டத்துக்குக் கொட்டு கொண்டுசெல்ல உதவுவான். இப்படிப் பல உதவிகள். இந்த வகையில் இருவரும் நெருக்கிப்பழகுகிறார்கள். தவறு நடந்து விடுகிறது. அவள் அஞ்சகிறான். அவளின் அச்சத்தையும் மிஞ்சிக் கொண்டு வயிற்றில் குழந்தைவளர்கிறது. கணவன் திரும்ப வந்து கேட்டால் என்ன பதில் சொல்வது? என்று யோசித்துக் கவலைப்பட்ட வண்ணம் நாட்கள் நகர்த்துகின்றன. குழந்தையும் பிறக்கிறது. ஒருநாள் திடமிரண்று அவளின் கணவன் வீட்டிற்கு வருகின்றன. வீட்டில் குழந்தையொன்று படுத்திருக்கிறது. அவனுக்கு விடயம் விளங்கி விட்டது. இருவருக்கும் வார்த்தைப்போர் நடக்கிறது. தன் பிழையும் முத்து மெனிக்கா மன்னிக்கும்படிக் கேட்க அவன் சொல்கிறான்:

'மெனிக்கா, என் மன்னிப்பு உன்கு வேண்டாம். உலகம் மன்னைக்க வேண்டும். முதலில் அதைப் பெற்றுவா' என்கிறான். அவன் குழந்தையையும் தூக்கிக்கொண்டு கிளம்புகின்றன. நடத்தை கெட்டவளை எந்த உலகமாவது மன்னி கு மா, என்ன?

'முத்து மெனிக்கா யுகம் — யுகாந்திரமாய்ப் போய்க்கொண்டிருக்கும் அபாக்கியவித்திகளான தாய்மாரின் அடிகளைப் பின்பற்றி சென்று கொண்டிருந்தாள். முன்னே குரூர் உலகம். வழியோந்துவழி' இப்படிக் கதாசிரியர் கதையின் முடிவும் சபாஷ் போட வைக்கிறது,

சுமார் 16 வருடங்களுக்கு முன் எழுதப்பட்ட ஒரு உண்ணத்

மான கதையைப் படித்த நிறைவில் என்மனம் பூரித்தது. நல்ல கதையோட்டமும், கருத்தும் நிறைந்த கதை. ஒரு பெண் வழிதவறிப் போனால். அவள் 'வழி'யில் நிற்கவேண்டியவள் தான் என்பதை அழகாக, மென்மையாகச் சொல்லியிருக்கும் இக் கதையை நிச்சயம் படித்துப் பாருங்கள்.

'பைத்தியக்காரி' என்ற இன் ஞானருக்கான கதை 194 -ல் கலைமகளில் பிரசரமாகியது. இதுவும் யாவுரும் படிக்கவேண்டிய ஒரு நல்ல கதை. கதையின் வசனநடையை எப்படி வார்த்தையில் சொல்வது என்றுதான் யோசிக்கிறேன். கூத முழுவதும் அப்படி ஒர் வார்த்தைப் பிரயோகம். மேத தென்று இளம் தென்றல் வீசிக் கொண்டிருப்பது போன்ற பிரமையை ஏற்படுத்துகின்ற எழுத்து நடை. கதாசிரியரின் சொல் ஆளுமைக்கு ஒரு நிருபிப்பு, இக் கதை. நிறையைப் பாராட்டுக்கள் சொல்லவேண்டும். கதையின் ஆரம்பத்தைப் பாருங்கள்.

'கழனி கங்கையின் உபநதி ஒன்று ஜெயலாக் கிராமத்தை அள்ளி அணைத்துக்கொண்டு செல்கிறது ...'

கதையில் ஓரிடத்தில் —

'நதி மென்மையாய் இசைத் துக்கொண்டு ஒடிக்கொண்டிருந்தது'.

'நதியே! எப்பொழுதுமே ஒடிக்கொண்டிரு. நீஒடிக்கொண்டிருக்கும் வரையில் உலகத்தில் இனபம் நிலைபெற விட்டுவிடாதே. யெளவன் வாலி பர் மாண்டு மண்ணுடன் மண்ணுய்ப் போகட்டும். காதலரின் அனபிலே துயிலும் இள மங்கையரைக் கொன்று விடு' என்று முன்முனுப்பாள்,

யார்? இப்படி முனுமுனுப் பவள் தான் இந்தக் கதையின் கதாநாயகி. 'பைத்தியக்காரி' என்ற தலைப்புக்கு உள்ளானவள். திருமணமாகிய மூன்றாம் நாளே அவளின் வாழ்க்கை அத்திவாரத் துடனேயே அழிந்துபோய் விட்டது. இந்த அழிவு அவள் மனத் தில் ஒரு ஆவேசத்தைக் கிளப்புகின்றது. முதுமைவரை அவள் அந்த ஆவேஷக் குழந்துடனேயே உலாவுகிறான். திருமணமாகி மூன்றாம் நாளே வாழ்வை இழப்பது என்பது ஒரு பெண்ணைப் பொறுத்தவரை கொடுமையிலும் கொடுமையான விடயம்.

இப்போ பொம்பர், ஷெல் தாக்குதலினால் திருமணமான அன்றே கூட பெண்கள் வாழ்வை இழுத்திருக்கிறார்கள் தான். ஆனால் ... இது 45 வருடங்களுக்கு. முந்திய பிரதிபலிப்படுத்தியில் ஒடும் கவிழ்ந்து ஏற்படும் இயற்கை இறப்பு. இன்று நாம் சந்திப்பதோ கொலை. அவளவு தான் வித்தியாசம்.

அப்படியான ஒரு கொடுமைக் குள்ளான பெண்ணின் உள்ளத்துடிப்பை மிக அற்புதமாக எழுதி யுள்ளார் கதாசிரியர். அவளின் குழந்தல், ஏற்படும் சம்பவங்கள் எல்லாவற்றையும் வெளிப்படுத்தும் விதமே தனி அழுகுதான். இக்கதையின் கவையைப் படித்துத்தான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் வாசகர்கள்.

'கங்காகீதம்' என்ற கதை. 'கிராம ஊழியன்' ஆண்டு மலிலில் பிரசரமாகியது. இதுவும் அருமையான கதைகள் வரிசையில் உள்ள கதைதான். எனது நெஞ்சை மிகவும் வருடிய கதை. சுவிதைமாதிரி வசன நடை. நிச்சயமாகப் படித்துப் பாருங்கள். என்ன அழகான வார்த்தை நடையோடு சுதாசிரியர் இக்

கதையை எழுதி யிருக்கிறார் என்று. சிங்களக் கிராமம், சிங்களக் கதாபாத்திரங்கள்தான். அவர்கள் பற்றிய பல விடயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது இக் கதை மூலம்.

சில சம்பவங்களை ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்த சம்பவம் என்று ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். உண்மைச் சம்பவங்களின் அடிப்படையில் ... நடைமுறை எல்லாம் கற்பணியில் எழுதப்பட்ட கதையிது.

சமளைகத்த மலையின் அடிவாரத்தில், ஆற்கேரு ரமாயானானுக்கு என்ற ஒரு பெளத்த பள்ளி. பெளத்த பள்ளியின் மகாநாயக்க தேரர் புத்தகோஷர். அவரின் மாணவன் 'உபாலி' சங்கத்தில் உள்ள பிகஷுக்கள் எல்லோரும் பிச்சைபாத்திரத்துடன் ஊர்மணிக்குப் போய் உணவு வாங்கி வருவார்கள். உபாலி வழை மையாக 'திங்கிரிமெனிக்கா'வின் குடிசையிலேயே உணவு வாங்குவான். நாட்கள் நகர்கிறது. திங்கிரிமெனிக்காவிற்கு உபாலி மீது விருப்பம் வருகிறது. இது உபாலிக்குத் தெரிகிறது, ஆனால் .... அவளின் அன்பிற்கு உபாலி ஆள்படவேயில்லை. இது அவளுக்குப் பெரிய ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்துகிறது, எப்படியும் அவளைத் தன் வசப்படுத்திவிட வேண்டும் என முயல்கிறான். தோல்விதான். அந்தத் தோல்வி அவளைப் பழிவாங்கத் தூண்டுகிறது அவள் உபாலியைப் பழிவாங்கியே விடுகிறான். எப்படி? ஒதுசல்லென்ஸாக இருக்கட்டும் அதை வாசகர்கள் கதையைப் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளட்டும். கதாசிரியர் கதையை முடிவு செய்திருக்கிற விதம் உண்ணதான்து. மிகவும் ஆயைதியாக, அலட்டிக் கொள்ளாமல், அழகாக சம்பவத்தைக் கூறி, உபாலியைப் பற்றி — அவளின் உயர்ந்த இயல்பு பற்றி டினிக்ரிமெனிக்காவைக் கொண்டே கொல்லவைக்கின்றார். கதையில் வரும் சம்பவங்களும், அதைசொல்லியிருக்கிற அழுகும், வார்த்தைகளைத் தொலையிருக்கும் தன்மையும் கதாசிரியரின் ஆழமான ரசிப்பையும், ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்துகின்றது,

ஆனந்த விகடனில் வந்த 'பால்கஞ்சி' என்ற கதை. இக் கதை சில வருடங்களுக்கு முன் 'தினகரன்', 'சிந்தாமணி' பத்திரிகையில் மறு பிரசரம் செய்யப்பட்டிருப்பதால் பலரும் படித்திருப்பார்கள் என நினைக்கிறேன். இதுவும் ஒரு அருமையான கதை. முருகேசன் ஒரு விவசாயி, அவனின் மனைவி காமாட்சி. அவர்களின் பிள்ளைகளின் இளையவன் ராமு. வயலில் விளைச்சல் இல்லாததனால் குடும்ப நிலையோ பெரிய கஷ்டம். எந்த நாளும் 'பால்கஞ்சி' செய்து தரும்படி அம்மாவிடம் கேட்பான் ராமு. 'இந்தமுறை அறுவடை செய்தும் பால் கஞ்சி செய்து தருகிறேன்' என மகனைச் சமாதானப்படுத்துவாள் காமாட்சி. வயல் நன்றாக விளகிறது. வீட்டிடல் உள்ள ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமான ஆசையில் திளைக்கின்றனர். மகனுக்கு 'பால்கஞ்சி' செய்து கொடுக்கும் நாள் காமாட்சி ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருக்கிறார். மகனுக்கு 'பால்கஞ்சி' செய்து கொடுக்கும் நாளைக்கிற நெல் அறுவடை செய்வதெனத் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. எல்லோருக்கும் சந்தோஷம் தாங்க முடியவில்லை. ராமு, நாளைக்கு அம்மா 'பால்கஞ்சி' செய்து தருவாள் என மகனின் நீண்டநாள் ஆசையை 'பால்கஞ்சி' நிறைவேற்றி விடவேண்டும் என நினைக்கிறான் காமாட்சி. இரவு வருகிறது. விடிகளின் ஒரு பொழுது மட்டுந்தான் விடிநிலையில் விடுகிறான் காமாட்சி, இரவு வருகிறது. விடிகளின் ஒரு பொழுது மட்டுந்தான் விடிநிலையில் விடுகிறான் காமாட்சி, இரவு வருகிறது.

தால் நெல்லை அறுடை செய்து விடுவார்கள், ஆனால் சுற்றும்கூட எதிர்பாராமல்... திட்டரெனக் காற்று விசிகிறது; வானம் இருள் கிறது; மழை பொழி கிறது. ஓயாத பெருமழை. முருகேசனின் வயல்மேல் ஓடிய வெள்ளத்தில் முற்றிய நெல் மணிகள் மிதந்து செல்கிறன, ஆசையோடு காத்தி ருந்த இதயங்கள் இடிந்து வீழ்கிறது. ராமு கேட்கிறுன் அம்மா, 'பால் கஞ்சி' என்று ...

ஒரு ஏழை வீட்டு ஆசைகள் நிராசையாகப் போகும் அவலத் தைக் கதாசிரியர் மிக அருமையாகச் சொல்கிறார். படிக்கும் போது மனதைப் பிசைகிறது. எங்களின் கிராமச் சூழ்நிலையை பின்னணியாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. யதார்த்தமான ஒரு சிறந்த கதை. 42 வருடங்களுக்கு முன் எழுதப்பட்ட கதை என்பதால் இயற்கையின் அழிவிற்கு அந்தக் குடும்பம் ஆளாவதாக எழுதப்பட்டுள்ளது. இக் கதை இப்போ சொல்லப்பட்டால் ... இராணுவ அட்டகாசத்தால் வயல் அழிந்து போன தாக்கூர்ப்பட்டிருக்கும். அவ்வளவுதான் வித்தியாக்கம். மனதில் தங்கி நிற்கின்ற சிறந்த கதைகளில் இதுவும் ஒன்று.

19-6-ம் ஆண்டு ஆழகேசரி வெள்ளி விழா மலரில் வெளிவந்த கதை. 'உள்ளப் பெருக்கு' இதுவும் ஓர் அச்சாக்க கதை. எங்கள் கிராமத்துச் சூழ்நிலையைவைத்து 42 வருடங்களுக்கு முன் எழுதப்பட்ட ஓர் கதை. இதுவும் என்மனதில் ஒட்டிக்கொண்ட கதை களில் ஒன்று. மிகச் சாதாரணமான குடும்பத்துக்க்கதை தான். ஆனால் ... கதையின் கதாநாயகி 'தெய்வி'யின் மன உணர்வுகளை கதாசிரியர் வெளிப்படுத்தியிருக்கும். விதம்தான் என் மனதை

மிகவும் ஆட்கொண்டது, 43 வருடங்களுக்குமுன் உள்ள எங்கள் கிராமத்தின் நிலைப்பாடு, 'தெய்வி' என்ற கதையிம் மிக்க வித்தியாசமான ஒரு பெண்ணின் பாத்திரம். அவள் மனதில் மறைந்திருக்கும் ஆசைகளின் வெளிப்பாடு, முத்துப் பரியாரியார். அவரின் கோலத்தை வாசகர்களின் கண்ணுக்குள் நிலை நிறுத்தும் அழகு எல்லாமே ஒருங்கிணைந்து மனதைக் கவ்வுகின்றது. பெற்றேரின் இடர் பட்ட வாழ்க்கை முறை பிள்ளைகளின் முக்கியமாக பெண்ணின் மனதை எப்படிப் பாதிக்கும் என்பதை 'தெய்வி'யின் வடிவத்தில் விளக்கியிருக்கிறார் கதாசிரியர் இந்த இடமும் என்னை மிகவும் மிகவும் கவர்ந்தது. பல குடும்பங்களின் நிலைப்பாட்டைப் பார்த்து இது பற்றி நான் அடிக்கடி சிந்திப்பதுண்டு. அப்படியொரு சிந்திப்பை - நிஜ ததை - 42 வருடங்களுக்கு முன்பே கதாசிரியர் அவர்கள் தெளிவு படுத்தியிருக்கிறார். கதையின் முடிவு - சம்பவ விடலை மனதை டக்கென ஒரு ஆசைப்பு அசைக்கிறது. உணர்ச்சி வசப்படுகிற ஒரு நல்ல முடிவு. கதையின் சுருக்கக்கூடிய கதையில்லை. வாசகர்கள் கதையைப் படித்து அதன் சுவையைத் தெரிந்து கொள்ளல்லோ!

திரு. சி. வைத்தியலிங்கம் அவர்களின் கதைகள் எல்லாமே ஒவ்வொரு விதமான சுவை மிக கவை. அருமையாக அபிப்பிராயம் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். நிச்சயமாக இலக்கிய ஆர்வமுள்ள ஒவ்வொருவரும் திரு. சி. வைத்தியலிங்கம் அவர்களின் கதையைப் படிக்க வேண்டும். ஆழத்து தமிழ் சிறுகதையின் முதல் மன்னர் இவர்! ஆரம்ப எழுத்திலேயே அவரின் கற்பணி

யும், அறிவும், ஆற்றலும், ரசிகத்தன்மையும், நல்ல தமிழ்ச் சொற்களை கதையில் கையாண்டிருக்கிற அழகையும் வாசகர்கள் பார்க்க வேண்டும்; சுவைக்க வேண்டும், ஆனால் ... கதாசிரியர் அவர்கள் கொழும் பிலேயே வாழ்ந்ததாலேயே என்னவோ ... பல கதையின் பின்னணி அப்பிரதேசத்தையும் பிரதிபலிப்பதாகவே உள்ளது.

நான், அவரின் 7 கதைகள் பற்றி அபிப்பிராயம் சொல்வது டன் நிறுத்திக் கொள்கிறேன். 'ஏன் சிரித்தார்', 'பார்வதி', 'அழியாப் பொருள்', 'மின்னல்',

கரைதலில் ...

அன்று ...

பற்றிய கரங்களால்
உதிர்ந்தது 'வேற்றுமை'
இலையுதிர் கால
இலைகள் போல;
ஒற்றுமையின் பூரிப்பில்!

'புதியவன் நுழைய
கலவரம் தொடங்கிலிட்டது
நீர்ப்பரப்பில் நீர்த்துளி'

'புகையோடு விடிந்த போதில்
ஊர்க்காரர் திரண்டு வந்தார்
குருவிகள் இவைகள் என்றார்
பெண்தைகள் இவைகள் என்றார்
பெண்களோ இவைகள்? காலி
கன்றுகள் இவைகள் என்றார்.
இரவிலே பொசுக்கப் பட்ட
அனைத்துக்கும் அல்லது கண்டார்
நாகரிகம் ஒன்று நீங்க'

மனுஷ நாகரிகம்
மரணித்து போன
திசைகளை நோக்கி நடந்தான்
ஒரு'மனிதன்' - மகா நதியின்
ஒட்டமாய்;

1. முரளிதரன் 2. ஞானக்கூத்துன் 3. குறள். 423.

மனுகுல சமுத்திரத்தின்
நேச நுரை வாசலைத் தேடி!

'எப்பொருள் யார் யார்
வாய் கேட்பினும்
அப் பொருள் மெய்ப் பொருள்
காண்பது அறிவு'

அறியாமை தின்ற நாகரிகங்களின்
கல்லறை திசைகளை
நோக்கி போன
அந்த 'மனிதன்'
ஊர் திரும்பும் காலத்தின்
காத்திருப்பின் கரைதலில்
தேச இல்லாள் —
தொடுவானத்திற்கு விழிகளையே
தபாலாக்கித் தவிக்கும்
மீனவ மனைவி போல்;

ஒற்றுமையின் பூரிப்பு
உயிரற்ற
சடலமாய்ச் சரிந்து
கிடந்தது!

சோவியத் கலாசாரத் துறையில்
மாறுதல்களை எதிர்ப்பவர்கள் யார்?

— காவிரில் பெத்ரோசியான்

சோவியத் கலைத்துறை அறிவஜீவிகளில் பெரும்பான்மையினர் பெரத்ரோய்க்காவை ஆதரிக்கிறார்கள் என்பது தெளிவு. நாட்டின் அரசியல் பொருளாதாரத் துறைகளில் ஐனநாயக சீர்திருக்குதங்களை ஆதரிக்கிற அதே சமயத்தில், எழுத்தாளர்கள், ஒளியர்கள், நடிகர்கள் மற்றும் இசைக் கலைஞர்கள் கலாசாரத் துறையில் மாற்றங்கள் பற்றிப் பேசும்போது ஒத்த கருத்தினராக இருப்பதில்லை.

இதில் என்றும் ஆச்சரியமில்லை. எல்லோரும் மாற்றங்களையே விரும்புகிறார்கள். அனால் அந்த மாற்றங்கள் தங்களை தனிப்பட்ட முறையில் பாதிக்குமோ என்று பலர் அஞ்சிகிறார்கள்.

பதிப்பகங்கள், சினிமா ஸ்ளாட்மோக்கள் ஆகியவை சுயநிதி அடிப்படையில் செயல்பட இருக்கின்றன. நாடக மன்றங்கள் மற்றும் கண்ணகாட்சி அமைப்புகளின் செயல்பாட்டுக் கோட்பாடுசங்க் சீமைக்கப் பட்பட இருக்கின்றன. கலாசாரத் துறையில் பெரஸ்த்ரோய்க்காவின் நோக்கம், திறமைக்கு ஊக்கமளித்தல் தரக்குறைவை அகற்றுதல் என்பதே ஆகும்.

திறமை என்பது அரியதாகும், தாக்குறைவு என்பது பாவலாக வும் இருக்கிறது. கலைத்துறை யூனியன்களில் குறைமைக் குறைவான நபர்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். ஆதாயங்களை சமத்துவமாகப் பகிர்ந்தளிக்கும் பறையை முறையானது அவர்களுக்கு வசதியான வாழ்க்கையையும், தகுதிக்குப் பொருங்காக அதிகாரத்தையும் கெளரவத்தையும் அளித்து வந்கது. இப்போது பகிய அமைப்பானது அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடும். எனவே கான் காக்குறைவு என்பது கலாசாரத் துறையில் சீர்திருத்தங்களுக்கு முக்கிய தடையாக இருக்கிறது.

கலைத்துறை யூனியன்களில் பதவிகளில் அதிக்கம் செலவுக்கு வரும் இத்தையை தாக்குறைவான படைப்பாளிகளுக்கு, பெரஸ்த்ரோய்க்கா அச்சத்தை ஏற்படுத்தி உள்ளது. ஏனெனில், மக்கள் கலைஞர்களை அவர்களது படைப்புக்களை வைத்து மதிப்பிட ஆரம்பிக்கிறார்கள்.

பெரஸ்த்ரோய்க்காவுக்கு எதிரானவர்களது வரிசையில் கலாசாரத்துறையில் புகழ்பெற்ற சில நபர்களுக்கூட இருக்கிறார்கள். தமது இடத்துக்கு இனாஞர்கள் சவாலாக எழுந்திருக்கிறார்கள் என்று

அவர்கள் தற்போது கருதுவதே இதற்குக் காரணமாகும். அவர்கள் போட்டி என்பதை இதுவரை அறிந்திருக்கவில்லை. இதனால் தாங்கள் தலைமைப் பதவியை இழக்க நேரிடும் என்று அவர்கள் அஞ்சிகிறார்கள்.

மாற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? இதற்கு முன்புவரை, எது நல்லது எது கெட்டது என்பதைக் கண்ட நியும் வகையில் மதிநுட்பம் வாய்ந்தவர்கள் என்று சோவியத் மக்களைப் பாராட்டி வந்தார்கள் அவ்வாறு நல்லது கெட்டதை மெய்யாகவே கண்டறியும் வாய்ப்பு தற்போது மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிலையில், அவர்கள் இப்போது கூறுவதென்ன? மக்களின் விருப்பத்துக்கு கலைஞர்கள் ஆடக்கூடாது என்றும், அவ்வாறு செய்தால் பாதகமான விளைவுகள் ஏற்படும் என்றும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

மாறுதல்கள் எந்தெந்த வழி களில் ஏற்படுகின்றன என்பது குறித்து கவிஞர் ‘எவ்ஜெனி எவ்துஷேங்கோ’ ஒரு பட்டியலே தருகிறார். செயல்படாமல் இருப்பதென் மூலம் எதிர்ப்பு காட்டப்படுகிறது. பேச்சில் நம்பிக்கை இழந்தவர்களாகவும் செயல்பாட்டை விரும்புகிறவர்களாகவும், அதே சமயத்தில் தாங்களாக எதையும் செய்ய விரும்பாதவர்களாகவும் இருப்பவர்கள் இத்தகைய எதிர்ப்பு முறையைப் பின்பற்றுகிறார்கள். மற்றொரு சீர்குலைவுகள் மூலம் எதிர்ப்பது. மக்கள் தங்கள் திறமைக் குறைவைக் கண்டுபிடித்துவிடக் கூடும் என்று அஞ்சி நடுங்குபவர்களால் இந்த எதிர்ப்பு முறை கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. இன்னொரு முறை போலி நடிப்பு மூலம் எதிர்ப்பதாகும் அதாவது இந்த நாட்டை ஒரு நெருக்கடியில் தள்ளியவர்களே தற்போது தீவிரமான பெரஸ்த்ரோய்க்கா ஆதாரவாளர்களாக போலி நாடகம் ஆடுகிறார்கள். மற்றொரு எதிர்ப்பு முறை, விவேகமற்ற உற்சாகமும், சிந்தித்துப் பார்க்காமல் உத்தரவுகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதும் ஆகும். இந்தப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள், தாங்கள் மாறுவதற்குப் பதிலாக, மாற்றத்திற்குத் தகுந்தவாறு தங்களை அமைத்துக்கொள்கிறார்கள். மேலும், கொச்சைப்படுத்துவதன் மூலமும் பெரஸ்த்ரோய்க்கா எதிர்க்கப்படுகிறது. இந்த முறையை கையாழுகிறவர்கள், புதிய கருத்துக்களையும் கூட கடந்த காலப் பிரச்சார பாஷையிலேயே வெளிப்படுத்துவார்களாக இருக்கிறார்கள். மேலும் பொய்யான சுய விமர்சனத்தின் மூலமும் எதிர்ப்புத் தெரி விக்கப்படுகிறது. இன்னும், ‘கிளாஸ்த்னைத்’ஜக் (வெளிப்படைப் பண்பு) காட்டி மக்களை அச்சுறவுதன் மூலமும் எதிர்ப்பு காட்டப் படுகிறது என்று கவிஞர் எவ்ஜெனி எவ்துஷேங்கோ கூறுகிறார்.

தற்போது சோவியத் நாட்டில் கலாசாரத் துறையில் நிகழ்ந்து வருகிற மாறுதல்கள், பிற்போக்கு, பழைமைவாதப் போக்குக்கு அச்சுறுத்தலாக விளங்குகின்றன.

‘போரே நீ போ!’ எழுத்தாளர் ஹெமிங்வேயின் கனவை நனவாக்குவோம்!

— ஆர். நாதேஷ்தின்

யுத்தத்துக்கு எதிரான தனது புகழ்பெற்ற ‘போரே நீ போ’ என்ற நாவலில், பிரபல அமெரிக்க எழுத்தாளர் என்ஸ்ட் ஹெமிங்வே, 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, போர் என்பது ஆணவ்மான, மரணத்தை விளைவிக்கிற களிச்சைத் தனமான கொடிய குற்றம் என்று கூறுகிறார். யுத்தத்தைத் துண்டுவதற்குத் துணிகிற அல்லது யுத்தத்தின் மூலம் பணம் சம்பாதித்துக் கொழுக்க முயல்கிறவர்களை அந்த இடத்திலேயே கூட்டுத்தளவேண்டும் என்றும் அவர் வலியுறுத்துகிறார். அந்தக் காலத்துக்குப் பின்னால் சில விஷயங்கள் மட்டுமே மாறியிருக்கின்றன. இன்று முடிவற்ற போர்களில் ஒருவரை ஒருவர் கொண்டு குவிப்பதில் பலரும் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆயுதங்கள் வழங்கி அவர்களுக்கிடையே பகைமையை வளர்ப்பதில் மற்றவர்கள் ஈடுபடுவருகிறார்கள். மத்திய அமெரிக்காவில் இருந்து கம்பூசியா வரையில் நடைபெற்றுவரும் மோதல்களின் காரணமாக உடலெங்கும் ரத்தம் கசியும் காயங்களைக் கொண்டதாக இன்று நமது உலகம் காட்சி தருகிறது.

ஸரான் - ஸராக் யுத்தம் மூண்டு விரைவில் 8 ஆண்டுகள் ஆகப் போகின்றன. இந்த பாழும் யுத்தத்தில் சுமார் 10 லட்சம் மக்கள் உயிரிழந்திருக்கிறார்கள்; ஏராளமான நகரங்களும் கிராமங்களும் படுநாசம் அடைந்துள்ளனர்.

ஸரானுக்கும், காண்ட்ராஸ் கலக்கரார்களுக்கும் இடையிலிருந்த ரகசிய உறவு வெளிப்பட்டு, அதன்மூலம் ஸராலுக்கு அமெரிக்கா ரகசியமாக ஆயுத விற்பனை செய்த ஊழலும் அம்பலமானது. அந்த விற்பனையின்மூலம் கிடைத்த பணம் நிகராகுவாவுக்கு எதிரான காண்ட்ராஸ் கலக்கரார்களுக்கு ஆயுதம் சப்ளை செய்யப் பயன்படுத்தப்பட்டதும்கூட சந்திக்கு வந்தது. மேலும் பிரான்ஸ் நாட்டின் லுசேர், ஸ்லீடனின் போலிபார்ஸ், ஆஸ்திரியாவின் நோரிகம்போன்ற மேற்கத்திய அரசு மற்றும் தனியார் நிறுவனங்கள், கோடிக்கணக்கான டாலர் அளவுக்கு ஆயுதங்களையும், வெடிமருந்துகளையும் விற்பனை செய்து இந்தக்கைய இழிவான பேரங்களில் ஈடுபட்டுள்ளன. இந்தப் பட்டியலில் வேறு பல ஆயுத வியாபாரிகளையும் குறிப்பிட முடியும். அவர்கள் பெருகின்ற பலத்தின் உண்மையான அளவு எவ்வளவு என்பதை ஒருவராலும் நிச்சயமாகக் கூற முடியாது. ஏனெனில் தமது ரகசிய பேரங்களை மறைப்பதில் அந்த மரண வியாபாரிகள் அசகாய குரார்கள் அப்படியும்கூடசில செய்திகள் வெளியே வந்துவிடுகின்றன.

ஆப்கான் மோதலிலும் கூட சர்வதேச உடன்படுகளைத் தாண்டிச் செய்வதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்த மோதல் அங்கு பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களின் உயிரைக் குடித்தது அந்த நாட்டுக்கு பல நாறுகோடி டாலர் அளவுக்கு பொன்னாதார இழப்பு ஏற்படுவதை. ஜெனீவா ஓப்பந்தங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு சோவியத் துறையின் தனது படைகளை ஆப்தானிஸ்தானில் இருந்து விலகிக்கொள்ள ஆரம்பித்திருக்கிறது அதே சமயத்தில், பாகிஸ்தான் தனது பிரதேசத்தில் கலகக் குழுக்களின் மையங்களைப் பராமரித்து வருவதோடு, அவற்றுக்கு அமெரிக்க ஆயுதங்களையும் தொடர்ந்து ஏராளமாக வழங்கி வருகிறது.

“நந்தி” நாம் கண்ட மேதாவி

— உதயன்

எழுத்துக் கலை இலக்கியத் துறையில் குறிப்பிடத் தக்கதோர் விழிப்புணர்ச்சி சமீப காலமாக ஏற்பட்டு வருகின்றது, இந்த விழிப்புணர்வின் விளைவாக கலைஞர்கள் வாழும் காலத்தியே கௌரவிக்கப்படுகின்றனர். இவ்வாறு கௌரவிக்கப்படுவர்கள் வரிசையில் பேராசிரியர் ‘நந்தி’ அவர்கள் வித்தியாசமானவர். ஏனெனில் அவர்களும் மருத்துவத் துறைப் பேராசிரியராக இருந்துகொண்டு இலக்கியத் துறையில் பிரவேசித்தது மட்டுமல்லாமல், அத்துறைக்கு காத்திரமான பங்களிப்பும் செய்துள்ளார். அத்துடன் மருத்துவம் சார்ந்த பல அரிய கருத்துக்களை இலக்கியத் துறையில் புகுத்தி அதில் வெற்றியும் கண்டுள்ளார். அந்த வகையில் எங்கள் வாழ்க்கையில் நாம் கண்ட ஒரு மேதாவியாக அவர் திகழ்கின்றார். இவ்வாறு கடந்த 10-07-88 அன்று யாழ் மாநகர சபை அலுவலக முன்றில் நடைபெற்ற பேராசிரியர் நந்தி அவர்களின் ‘மணிவிழா’வில் தலைமையுரையாற்றிய ‘தினகரன்’ பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் திரு. இ. சிவகுருநாதன் அவர்கள் நந்தி அவர்களுக்குப் புகழாரம் கூட்டினார்.

அதனைத் தொடர்ந்து முதுபெரும் எழுத்தாளரான திரு. ‘வரதர்’ அவர்கள் ‘நந்தி’ அவர்களுக்கு ‘பொன்னடை’ போர்த்திக் கௌரவித்த பின்னர், இலங்கையின் ஆரம்பகாலச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான திரு. சம்பந்தன் அவர்கள் பாராட்டுரை வழங்கினார். அவர் தனதுரையில் நந்தியின் சிறப்புக் களை எடுத்துக் கூறியதோடு மட்டுமல்லாமல் ஒருபோதும் இலக்கியத்துடன் ‘அரசியலை இணைக்கவேண்டாம்’ என்று ஆலோசனையும் கூறினார். அவரைத் தொடர்ந்து யாழ் மாநகரசபை ஆணையாளர் சி.வி.கே. சிவஞானம், ‘சொக்கன்’, டொமினிக் ஜீவா, முருகையன் ஆகியோர் வாழ்த்துரை வழங்கினார்.

அதனைத் தொடர்ந்து நந்தி மணிவிழா சிறப்பு மலரான “நந்தி நோக்குகள் 2” என்னும், நூலின் வெளியீட்டுரையின் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி நிகழ்த்தினார். அவர் தனதுரையில் நந்தி பற்றிய நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளதன் முக்கியத்துவத்தினை விளக்கினார். அதனைத் தொடர்ந்து திரு. சோமகாந்தன் ‘நந்தி நோக்குகள் இருபத்தைந்து’ நூலின் முதற் பிரதினை நந்தியவர்களுக்கு வழங்கியதும், அந்நூலின் மதிப்புரையினை பேராசிரியர் ஆ. சண்முகதாஸ் நிகழ்த்தினார்.

தொடர்ந்து திரு. ‘தெனியான்’, திரு. செம்பியன் செல்வன், திரு. எஸ். திருச்செல்வம், திருமதி கோகிலா மகேந்திரன், திரு. நீர்வை பொன்னையன், திரு. மைலன்கூடலூர் நடராசன், திரு. கி. ஜெயராஜ் ஆகியோர் நந்தி அவர்களுக்கு வாழ்த்துரை வழங்கினார்கள், டாக்டர் எம். கே. முருகானந்தன் அவர்களின் வரவேற்றுப்புரையுடன் ஆரம்பித்த இவ்விழாவில் திரு. சிவராசா அவர்கள் நன்றியுரையாற்றினார். இறுதியாக பேராசிரியர் நந்தி அவர்களின் உரையுடன் விழா இனிது நிறைவேற்றது.

உடம்போடு உயிரிடை நட்பு

— வரதர்

'ஐயோ ஐயோ!....'

'ஐயோ, ஐயோ!....'

பலவிதமான அழுகை— அவற்றில் குரல்கள் வீட்டின் 'ஹோல்' பகுதியிலிருந்து அண்டை அயல்எல்லாம் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது.

'என்னைத் தேடிய ராசாவே, என்ற செல்லம்மா மாமி யின் அலறல் தனியாக எழுந்து அடிக்கிறது.

'அப்பு, அப்பு! ...'

'மாமா, மாமா! ...'

பலவிதமான அவலக் குரல்கள்!

கணபதிப்பிள்ளை நடுஹோவில் நீட்டி நிபிர்ந்து கிடக்கிறார், கிடத்தப்பட்டிருக்கிறார்

இன்று மாலை நான்கு மணி போல அவற்றைய உயிர் அந்த உடலிலிருந்து பிரிந்து போய் விட்டது.

உயிர் போனாலும் அங்கே கிடப்பது கணபதிப்பிள்ளை தான்.

மனிதர்களுடைய பெயர்கள் அர்களின் உயிரைக் குறிக்கின்றனவா, உடலைக் குறிக்கின்றனவா?

செத்துக்கிடக்கும் கணபதிப்பிள்ளைக்கு இப்போது உயிர் இல்லை. ஆனாலும் அந்த உடலுக்குப் பெயர் கணபதிப்பிள்ளை தான்.

ஓமோம். உயிருக்குப் பெயர் கிடையாது. உயிர் காற்றேருக்காற்றுக் காண்டப் பெருவெளியில் கலந்துவிட்டால் அதற்குப் பெயர் இல்லை!

அந்த உயிர் வேற பிறவிடுக்குமென்றாலோ, அதற்கு அப்போது வேறு பெயர்தான் கிடைக்கும். அது அந்தப் புதிய உடலின் பெயராக இருக்கும். உயிருக்குப் பெயர் இல்லை.

இப்போது செத்துப்போனது கணபதிப்பிள்ளை என்ற உடல்தானே? உயிர் சாகவில்லையே?

இங்கே அழுது கொண்டிருக்கிறவர்கள் அவருடைய உயிருக்காக அழுகிறார்களா? அல்லது இந்த உடலுக்காக அழுகிறார்களா?

கணபதிப்பிள்ளையின் உடலைச் சுற்றி அவருடைய உற்றூர் உறவினர் எல்லாரும் 'குட்யோ முறையோ' என்று கதறி கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மூர்த்தி மாஸ்டருக்கு அழுகை வரவில்லை.

அவர் ஒரு மாதிரி ஆள். நிறையப் படிக்கிற சாதி; நிறையச் சிந்திக்கிற சாதி.

நிறையச் சிந்திக்கிறபடியால் தானாலும் என்னவோ, செத்துக்கிடப்பது அவருடைய சித்தப்பாவாக— துடக்குக்காரராக இருந்த போதிலும் மூர்த்தி மாஸ்டருக்கு அழுகை வரவில்லை — அவர் மர

ண்டதைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

மரணத்தைப் பற்றி — இந்த உடலின் நிலையாமை பற்றி— பெரிய பெரிய ஞானிகள் சித்தர்கள் எல்லாம் எடுத்துக்கூறி என்ன பயன்?

இருநாள் மரணித்து விட்டால் அவளைச் சுற்றியுள்ள கூட்டம் 'ஐயோ, ஐயோ' என்று அலறுகிறது.

பெரிய இழப்பு நேர்ந்து விட்டதாகத் துடிக்கிறது.

'நடக்கக் கூடாதது' நடந்து விட்டதாக அரற்றுகிறது.

மரணம் என்பது நடக்கக் கூடாத ஒன்று? நிச்சயமாக, சர்வ நிச்சயமாக நடக்கக் கூடியது, நடக்க வேண்டியது.

இந்த மரணத்துக்காகவா இப்படிக் கத்துக்கிறார்கள்?

மரணத்தின் பின்?... மூர்த்தி மாஸ்டர் சிந்திக்கிறார். கணபதிப்பிள்ளைச் சித்தப்பாவின் உயிர் இப்போது எங்கே இருக்கும்?

அப்படி 'உயிர்' என்ற ஒன்று தனியாக இருக்குமா? அப்படி இருந்ததாக, இந்தக் கணபதிப்பிள்ளைச் சித்தப்பாவின் உயிர் இப்போது என்ன செய்து கொண்டிருக்கும்?

அண்டப் பெருவெளியில்— காற்று மண்டலத்தையும் கடந்து எங்கேயோ சென்று கொண்டிருக்குமா? அல்லது அடுத்த பிறவிக்காக இன்னொரு தாயின்வயிற்றிலிருக்கும் — உடலில் குடிபுகுந்திருக்குமா? அல்லது இவ்வளவு காலமும் தான் குடியிருந்த இந்த உடலையும் இந்த வீட்டையும் சுற்றிச் சுற்றி இங்கே நடப்பவை களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்குமா?

'சே!..... என்ன பைத்தி யக்காரத்தனமான யோசனைகள்' மூர்த்தி மாஸ்டர் இதுவரை உடகார்ந்திருந்த இடத்தை விட்டு எழுந்து வீட்டின் பின்பக்கம் போகிறார்,

இரவு எட்டு மணியாகி விட்டது. வீடு முழுவதும் உயிர்— வெளிச்சம் வந்துவிட்டது. மின் விளக்குகள் எரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. மூர்த்தி மாஸ்டர் வீட்டின் பின்பக்கம் போகிறார்,

பின் விருந்தையில் யாரோ அடக்கமான குரவில் யாரையோ ஏசுகிற சத்தம் கேட்கிறது!

'எனிய நாயே, இப்படி உணக்கு ஒரு வயிரு? மத்தியானம் வயிறு நிறையத் தன்றும்தானே? மாமா செத்துக்கிடக்கிறார். நீ இங்கேயிருந்து தின்று கொண்டிருக்கிறோ, என்ன? உனக்குத் துக்கம் துயரம் இல்லாவிட்டாலும் மானம் வெட்கம் கூடில்லையா?'.

நாகவிங்கம் தன்னுடையதும் பி சின்னமணியை ஏசிக் கொண்டிருக்கிறார்.

சின்னமணிக்குப் பதினாறு வயதிருக்கும்.

மூர்த்தி மாஸ்டர் கிடப்போனார். அந்நேரம் சின்னமணி சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த பாண்துண்டைப் பறிக்க முனைந்து கொண்டிருந்தான் நாகவிங்கம்.

'தமியி நாகவிங்கம்! அதைப் பறிக்காதே. அவன் சின்னப்பிள்ளை.....' மூர்த்தி மாஸ்டர் சின்னமணியை தடுப்பதற்குள் சின்னமணியைப் பறித்துத் தூரவீசி எறிந்துவிட்டான் நாகவிங்கம்.

உடம்பால் மட்டுமென்றி உள் எத்தாலும் ஒரு கணம் நின்று விட்ட மூர்த்திமாஸ்டர், சின்ன மணியின் முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்தார்.

அந்தச் செத்தவீடிலே அழுது கொண்டிருந்தவர்களின் முகங்களில் தெரிந்த ஏக்கங்களை விடப் பலமடங்கு ஏக்கம் அந்தப் பிரிஞ்சு முகத்தில் தெரிந்தது.

மூர்த்தி மாஸ்டரின் நெஞ்சு சுக்குள்ளே என்னவோ செய்தது. நாகவிங்கம் ஏதோ சமாதானம் சொல்லிக் கொண்டிருந்ததையும் கவனியாமல் அவர் திரும் பிந்தக்கிறார்.

சிந்தனைச் சவாரி மாடுகள் ஒடிச தொடங்குகின்றன.

பாணைத் தின்றுகொண்டிருந்தது சின்னமணியின் உயிரா, உடலா? உயிருக்கு உண்ண முடியுமா?

அங்கே கிடக்கிற கணபதிப் பிள்ளைச் சித்தப்பாவினால் ஏதா வது உண்ண முடியுமா?

நான் சிந்திக்கிறேன். நான் செத்துவிட்டால் என்னுடைய உடலினால் சிந்திக்க முடியுமா? அல்லது பிரிந்துபோன என்னுடைய உயிர் சிந்திக்குமா? மனம் தானே சிந்திக்கிறது? உயிருக்கு மனம் உண்டா? ஒரு வேலை இருக்குமோ?

அடுத்த நாள் மத்தியானம், இரண்டு மணி, கணபதிப்பிள்ளை சித்தப்பாவின் உடல் சுடலையில் சாம்பராகிக் கொண்டிருக்கிறது.

இங்கே அவருடைய வீட்டில் சாப்பாடு நடக்கிறது. அதை ‘விருந்து’ என்று சொல்லக் கூடாது, குற்றம்.

திருமணம் முடிந்த பிறகு உணவுகொடுத்தால் அதுவிருந்து. மரணம் நேர்ந்த பின் உணவு கொடுத்தால் அது வெறும் சாப்பாடுதான்.

எல்லாரும் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாகவிங்கமும் அவன் தம்பி சின்னமணியும் அங்கே இல்லை. அவர்கள் கணபதிப்பிள்ளைச் சித்தப்பாவுக்குப் பெண் வழி உறவு. அவர்களுக்குத் துடக்கு இல்லை சொந்தத் தாய்மாமன் வீடு என்றாலும் அவர்கள் அங்கே ‘துடக்குச் சோறு’ சாப்பிடமாட்டார்கள்.

மூர்த்தி மாஸ்டரின் இலையில் யாரோ சோறு போட்டார்கள்?

உணவைப் பார்த்து தும் மூர்த்தி மாஸ்டருக்குச் சின்னமணியிடமிருந்து பற்றதெறியப் பட்ட அந்தப் பாண் துண்டின் நினைவு வந்தது.

அவருடைய நெஞ்சுக்குள்ளே ஒரு புழுத் துடித்தது,

அந்த நிலையிலும் மூர்த்தி மாஸ்டரின் சிந்தனை உயிரிடம் செல்கிறது.

நான் என்பது என் உடம்பில் நிறைந்து கிடக்கும் உயிரல்ல. என்னுடைய இந்த உடம்பும் ‘நான்’ அல்ல.

உயிரும் உடம்பும் ஒன்று சேர்ந்து இயங்கினால் மட்டுமே அங்கே ‘நான்’ இருக்கிறேன்.

இந்த உயிருக்கும் உடம்புகும் உள்ள உறவு பிரிக்க முடியாதது.

பிரிக்க முடியாததா?

‘குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந்தற்றே உடபோடு உயிரிடை நட்பு’

●

மஸ்லிகை ஜீவா மணிவிழா மலர் கொழும்பில்

அறிமுக விழா

‘மஸ்லிகை ஜீவா’ மணிவிழா மலர் கடந்த 24-7-88 அன்று கொழும்பு பிரதான வீதியிலுள்ள மூலிகை வாலிப் முன்னணி மேல் மாடி மண்டபத்தில் திக்வல்லைச் கமால் தலைமையில் நடை பெற்றது.

அவர் தமது தலைமையுரையில்: ‘ஜீவா அவர்களை அறியாத வர்கள் இருக்க முடியாது. அவரது இலக்கியப் பணி அப்படிப் பட்டது. அவரை மிக நெருக்கமாகப் புரிந்து கொண்டவர்கள் அவரைப் பற்றிய தத்தமது மனக் கருத்துக்களை எழுதி நூலாக வெளியிட்டுள்ளனர். அந்தப் புத்தகமே இந்த நூலாகும். வழமையா மணிவிழா மலர்களின் வடிவத்தில் வெளியிடாமல் புத்தக உருவத்தில் இது வெளிவந்துள்ளது தனி ச் சிறப்பம்சமாகும்’ என்றார்.

தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் ஜீவாவை வாழ்த்திப் பேசினார். ‘வாழும் பொழுதே எழுத்தாளை — கலைஞரை மக்கள் கௌரவிக் கப் பழக வேண்டும். அந்த வகையில் ஜீவா இன்று நாடு தழுவிய முறையில் பல தலை முறைப் படைப்பாளிகளினால் பாராட்டிக் கொரவிக்கப்படுகின்றார். இந்தப் பாராட்டுக்களே அவரது இலக்கியக் கணத்திகளை நமக்கெல்லாம் துலாம்பரமாக எடுத்துக் காட்டி விடுகின்றது’.

‘இம் மலரின் சிறப்பு என்னவென்றால், சமூகத்தின் பல்வேறு மட்டத்தைச் சார்ந்தவர்களும், எழுத்தாள் நண்பர்களும் தமது பார்வையில் பதியப்பட்டுள்ள ஜீவாவைப் பற்றி ஒளிவு மறைவின் நிக் கூறி ய கருத்துக்கள்தாம்! என தெளிவத்தை ஜோசப் கூறினார்.

விமரிசகர் எஸ். ஜே. எம். பைஸ்தீன் பேசுகையில்: ‘ஜீவா அவர்களுடன் நீண்ட காலமாக இலக்கியத் தொடர்பு கொண்டுள்ளவன் நான். எனது சிங்கள மொழிபெயர்ப்புக்களை வெளியிட்டு ஊக்கமுடியவர் அவர். அவர் ஒரு தனி நிறுவனமாகும். அன்னரைச் சந்திக்க வைத்ததிலும், அவரைப் பற்றிய பல்வேறு கருத்துக்களை தெரிந்து கொள்ளச் செய்ததிலும் பங்கு கொண்ட மணிவிழாக் குழுவினருக்கு நன்றி கூறுகின்றேன்’ என்றார்.

மு. பஷீர் பேசுகையில்: ‘இம் மணிவிழா நூலில் ஜீவாவைப் பற்றிப் பலவிதமான நோக்குக் கொண்டோர், பல்வேறு கோணங்களில் தமது பார்வையைச் செலுத்தியுள்ளனர். ஆனால் ஜீவாவின் தனிச் சிறப்புக் கொண்ட அவரது மேடைப் பேசுக்கள் பற்றி ஒருவருமே குறிப்பிடாதது மிகப் பெரிய குறையாக எனக்குப் படுகின்றது’ எனச் சொன்னார்.

‘ஜீவாவின் இலக்கிய வாழ்வில் நான் கண்டுள்ள சிறப்பம்சம் என்னவென்றால் அவரது புரிந்துணர்வாகும், சகலரையும் அரவ

ணைத்து அழைத்துச் செல்லும் பண்பாகும். அவரை மன மார நேசிக்காத எழுத்தாளர்களே இந்த மண்ணில் மிகக் குறைவாகும். அந்தளவிற்கு அவர் கலவரிடமும் அஸ்புடன் பழகி வருபவர்' என்றார்.

அந்தனி ஜீவா பேசும்போது: 'ஜீவா மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்குச் செய்த பேருதவியை நினைவு கூருகின்றேன். முழுமையான ஒரு தமிழ்த் தேசிய இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக அவர் உழைத்து வருபவர். கைலாசபதிக்குப் பிறகு மலையகத்தைச் சரிவரப் புரிந்து கொண்டு இலக்கியப் பணி பரிந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இன்று மலையக இளைஞர்கள் மல்லிகையை நேசிக்கின்றனர் என்றால் அது ஜீவாவின் உழைப்புக்காகவேதான் என எடுத்துக் கூறினார்.

திரு டொமினிக் ஜீவா ஆழமான பதிலுரை தற்கு இலக்கியத் தரமாகப் பேசினார்.

முடிவில் மேமன்கவி நன்றி கூறினார்.

— கவி

சிறைக்கப்பட்ட நகரம்

— எஸ். கருணாகரன்

துயில் கலைந்த இரவுகளில்
இருள் சுமக்கும்
யாழ்ப்பாணம்.

கணவுகளை அறுத்து
எங்கோ தொலை தூரத்தில்
ஆரவாரிக்கும் நாயுடன்
கலையும் மனம்.

என்பத்து மூன்றுகளின்
தொடரில்
குண்டுகளைச் சுமக்கும்
ஹிரோசிமாவாக
சுடுகாட்டுச் சூனியமான
நிலவரம்.

தெருக்கள் —
சனங்களை மறந்து
தேடுவாரற்றுக் கிடக்கிறது.
அனாதைகள் தேசமாக
மக்கள் அலைவது
பிரகடனப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

துயில் மறுக்கும் குருவிகள்
அச்சம்
மனதில் எச்சமிடும்.

முற்றத்துப் பூமரப்கூட
தென்றலுடன் சிநேகிக்க மறந்து
பயத்தில் விறைத்திருக்கும்.

உலோகக் குழாய்கள்
உதிரம் குடிக்க
அடிக்கடி நாக்கு நீட்டி
அங்கலாய்த்தும்
எச்சில் சிந்தும்.

ஜனநாயம் புதைந்து
மேலெழும் சமாதிகளில்
அதிகாரத்தின் சின்னம்
அழகாகப்
பொறிக்கப்படுகின்றது.

சப்தங்கள் தாளமிடும்
சுருதி தொலைத்து
குண்டுகள் குருதியறுஞ்சி
அவலமாக்கும் வாழ்வை
மரணத்தை நிச்சயப்படுத்தும்
செய்திகளுடன்
பத்திரிகை அலுவலகங்கள்
சுற்சுறுக்கும்
புதிய வாழ்வுடன்.

கடிதங்கள்

தங்களின் ஏப்பிரல் — மே மல்லிகை சஞ்சிகையை வாசித்து மிக மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். இருந்தபோதிலும் சில குறிப்புகளைச் சொல்லியே தீரவேண்டும் போல் இருக்கிறது. எனவே மனம் விட்டுப் பேசுகிறேன்.

திரு. என். சோமகாந்தன் 'விடிவெள்ளி சில நினைவுகள்' பற்றி ஐந்து பக்கம் அடங்கிய இந்தக் காட்டுரையை வாசித்து, சோமகாந்தன் அவர்களின் மனத் துடிப்பையும், சோகத்தால் மார்புடன் அணைக்கப்பட்டதையும், அவர் எழுத்தின் மகிழ்ச்சிகளைக் கண்டு தட்டிடுக் கொடுத்ததையும், வைதீசு சம்பிரதாயத்தையும் மீறி தான் விடிவெள்ளியின் ஈமக் கிரியைகளில் பங்கு பற்றிய தன் துணைச்சலையும் விஸ்தரிக்கிறார். கதாநாயகனுயிய விடிவெள்ளி யார் என்றும் அவர் பெயரை ஒரு இடத்தில் தப்பித்தவறி முத்தையா என்றும் சொல்கிறாரே தவிர அவர் யார், எந்த ஊர், ஏது செய்து கொண்டிருந்தார் என்று எம்மைப் போல் பாமர மக்களுக்கு வீளக்கம் யாதும் கிடைக்கவில்லை.

'சமுகத் தொண்டன்' போன்று எத்தனையோ தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள், புதினத் தாள்கள், இலக்கியச் சுவடிகள் எம் நாட்டுல் உதித்து சுடர்விட்டு எரிந்து சாம்பலாகி விட்டன. எனவே இச் சஞ்சிகையின் சரித்திரம் கோடா மூ அவர்களின் அறிமுகம் முதலியவற்றை ஓரிரு பந்திகளில் நின்று இருந்தால் இந்தச் சலவையுடன் நயமாக வரையப்பட்ட கட்டுரைகளுக்கு மெருகூட்டப்பட்டிருக்குமென நம்புகின்றேன். இப்படி ஒழித்து மறைந்து கதாநாயகனின் அறிமுகத்தை மறைமுகமாகப் பதுகுகின்றது எமது இலக்கிய உலகின் தனிச் சிறப்புப் போலும். இதனால் பிரகாசிக்கும் விடிவெள்ளி முற்றாக மாலை மதியாகி விடுகிறது அல்லவா.

செங்கை ஆழியான், திரு. க. சி. குலரத்தினாம் அவர்களின் அட்டைப்பட விளக்கம் ஒரு சிறப்புப் படப்பிடிப்பாகக் காட்சி அளிக்கிறது, வாசிக்கிறோம். க. சி. கு. யார், எப்படிப்பட்டவர், என்ன எல்லாம் செய்தார் என்று கட்டம் கட்டமாக அறிந்து மாசும் பூரிப்பு அடைகிறோம். இவைகளும் சில பல நினைவுகள்தான்.

அடுத்ததாக எமது யாழ்ப்பாண இலக்கிய உலகில் பிரமுகர் யாராக இருந்தாலும், ஆங்கிலத்தில் சொல்லியபடி 'சிப் ஒன் த சோல்டர்' உள்ள பெரியவர்களாகவே காட்சியளிக்கிறார்கள். நாங்கள் கூட இந்தக் கொடுரே நோயால் பாதிக்கப்பட்டு அவஸ்தைப் படுவதை வாசித்து மனநோ அடைகிறேன். 'தூண்டில்' பகுதியில் கேள்வி — 'உங்கள் வளர்ச்சிக்கு உதவியவர்கள் யார், யார்?' பதில்: என்னைக் கடுமையாக எதிர்த்தவர்கள், சாடியவர்கள், என்மனசைக் காயப்படுத்தியவர்கள், என் முன்னேற்றத்தைக் கண்டு மனம் பொறுக்க முடியாமல் அவதாறு மொழிந்தவர்களே மறைமுகமாக எனது வளச்சிக்கு உதவியவர்களாவர்'

மணி விழாக் கண்டு, மாஸ் போட்டு, மகுடம் சூட்டப்பட்ட அரும் பெரும் தலைமுறையில், இலக்கியத் துறையில் 4 வருஷம் முதிர்ந்த ஞானியின் பதிலா இது? ஜே. எஸ். ஸி. படித்து முடிப்ப தற்கு முன்ன ரே நீட்டுக் கால்சட்டையும், அரும்பு மீசையும், யமனர்ப் பார்வையும், வெள்ளைச் சுருட்டுடன், 'தாஸ் பூஸ்' இங்கி லீசுடன் காட்சி அளிக்கும் 'ரோமியோ' வின் 'நான்' துள்ளி விழும் பதில் அல்லவோ இது.

பளையில் இருந்து எஸ். ரஞ்சன் அடக்க ஒடுக்கமாக, நீங்கள் கோபக்காரனுக இருந்தாலும் நேரில் வந்தால் சிறிது நேரம் கடைப் பிர்களா? என்று கெஞ்சிகிறுன். இதற்குப் பதில் அளிக்கும்போது, நீங்கள் வரும் சமயத்தில் இருக்கவும் மாட்டேன் என்று இருபது வயதுடைய அரும்பு மீசையடைய வாலிப்பன் கண்டிப்பாகப் பதில் கொடுத்து விட்டான். இருந்தால் இருவரும் கடைப்போம் என்று உண்மையை உண்மையாகவே சொல்லிவிட்டேன் என அந்த வாலி பன் பூரிக்கின்றன். ஆனால் அவனுக்கு அடக்க ஒடுக்கம் என்ற மனுஷ சுபாவத்தில் ஒரு சிறந்த குணத்திசையம் கூட இருக்கிறது என்பதும் தெரியுமோ என்பதும் ஐமிச்சம்.

தெல்லிப்பழை.

ஆரூரான்

2

'1978 க்குப் பின் ஈழத்தின் தமிழ் நாவலிலக்கியம்' தொடர் கட்டுரை வரவேற்கத் தக்கது. பயனுடையதும் கூட. இலக்கியத் தில் எப்போதும் தரமானவை நிறுத்துக் காட்டப்படுவது இன்னும் தரமானவை வெளிவரத் தூண்டும்.

'விடிவெள்ளி சில நினைவுகள்' நான் கண்டவகையில் எனது பிரதேசத்தில் இலக்கியம் ஆரோக்கியமாக வளர்ந்து போவதற்குக் காரணம் இலக்கியவாதிகள் ஒருவருக்கொருவர் ஒற்றுமை, தட்டிக் கொடுத்தல், பாராட்டுதல் எதுவுமே கிடையாததுதான். அதுதான் போகட்டும். பேசாமல் இருப்பதும் கிடையாது. போட்டி பொறுமை. வியாபாரத் தொழிலில் காணப்படுவது போல, இதனால் எல்லாக் கலைஞர்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஓர் இலக்கியக் கூட்டத்தை நடத்தி நட்புடன் பிரிந்ததைக் கூட நான் காணவில்லை. இலக்கியவாதிகள் என்றால் இப்படித்தான் வாழ்க்கை, கூட்டமைப்பு எதனுடனும் தொடர்பு படுத்தாது இலக்கியத்தால் சண்டை மட்டுமே பிடித்தும் கொள்வார்களோ என நினைத்துவந்த எனக்கு இக்கட்டுரை வாசிக்கும் போது ஓர் நிறைவையும், ஆத்ம சந்தோசத் தையும் ஏற்படுத்தியது. இலக்கியவாதிகள் என்றால் பெருந்தன்மை அரவணைப்பு வழிகாட்டல் என்பவ இருக்க வேண்டும் என்பதை சில முத்த இலக்கியவாதிகளுக்கே உங்களின் மல்லிகைக் கட்டுரை வழி காட்டட்டும்.

'உறைந்து போன உண்மைகள்' எம். கே. எம். இன் சிறு கடையை— நான் வாசிக்கும் போது முடிவை இப்படி எதிர்பார்த் தேன். 'அவள் தவறு— கணவன் சந்திரனுக்குத் தெரியவந்து

அவளை அவன் ஒதுக்கிவிடாது மன்னித்து அழைத்துச் செல்வதாக' அவள் தவறுக்கான தண்டனை மனச்சாட்சி உள்ளமட்டும் அவளை உறுத்தும். அவள் மட்டும் மனதால் வேதனைப்பட, சந்திரன் சந்தோஷமாக வாழ்வதா? அவளின் நிலைக்கு அவனும்தான் காரணம். இன்று சமூகத்தில் வெளிநாடு சென்ற பெண்களைத் தவறு இழைத்துவர ஆண்கள் ஒதுக்கி விடுகின்றார்கள். ஆண்கள் வெளிநாடு செல்ல, பெண்கள் வீட்டில் தவறிமூத்தால் அதற்கும் ஆண்கள் பெண்களை ஒதுக்கி விடுகிறார்கள். பிரச்சினைக்கான அடிப்படைக் காரணத்தை பெண்கள் மட்டும் உணர்ந்தால் போதாது. ஆண்களும் உணர வேண்டும். இக்கடையில் ஒருக்கணம் பெண்ணின் (சுபாசினியின்) நிலையை ஆண் (சந்திரன்) உணர்ந்து ஒரு வினாடி துடித்திருந்தால்..... அடிப்படைக் காரணத்தை உணர்ந்து மனைவியை ஒதுக்க முடியாது தவித்து..... சேர்த்துக் கொண்டிருந்தால், சமூகத்திற்கு ஒரு பாடமாகி இருக்கும். இது 15 நாட்கள் தானே என்பதால் தவறு மறைக்கப்படக் கூடாது. ஒருவரையில் வாசகரை ஒரு முடிவை எதிர்பார்க்க வைத்து இன்னெனுருவிதமாக முடித்தாலும் வெற்றிதான் ஆசிரியருக்கு. உணர்ச்சி பூர்வமான யதார்த்த அமைப்பு என்பதால் பாராட்டுக்கள்.

வாலோச்சேனை.

ஆயினா அடிப்பக்கர்

தரமான
அச்சக வேலைகளை
அற்புதமாகச்
செய்து தருபவர்கள்.

ஒவ்செற் வர்ன வேலைகளின்
தரமிக்க தேர்ச்சியாளர்கள்

விசயா அழுத்தகம்

551, காங்கேசனதுறை வீதி,
(நாவலர் சந்தி)
யாழ்ப்பாளை.

23045

தனித்துவம் வாய்ந்த தலைவர்

இலங்கைக் கம்யூனிஸ் கட்சி யின் சமீப கால துயரமான நிகழ்வுகளில் ஒன்று அது தனது அனுபவமும், அறிவும், மக்கள் மீது ஆழ்ந்த விசுவாசமும் கொண்ட உறுப்பினர்களையிழுந்து வருவதாகும். முன்னால் கலவா ணத் தொகுதி மாரானுமன்ற உறுப்பினர் தோழர் சரத் முத்தெட்டுவேகம், தோழர் விஜயா னந்தன், தோழியர் வேதவலி சந்தையா, தோழர் பண்டித எனத் தொடரும் அப்பட்டியலில் தோழர் வைத்திலிங்கம் அவர்களும் இடம் பெற்று விட்டார்.

தோழர் வைத்திலிங்கம்

உலகில் இன்று முன்றில் இரண்டு பங்கு மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள அதி உண்டமான மார்க்சிசு சித்தாந்தத்தினை சுமார் அரை நாற்றுண்டுக் காலத்திற்கு முன்னரே ஏற்றுக் கொண்ட தோழர் வைத்திலிங்கம் 1943ல் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உருவாவதற்கு முன்னின்று உழைத்த மூலவர்களுள் ஒருவராவார்.

அரசியல் வேறு, சமூகம் வேறு எனக் கருதாது, சமூகத்தின் முன்னேற்றமதான் நாட்டின் அரசியலையும் முன்னேற்றப் பாதைக் குக் கொண்டு சொல்லும் எனத் தனது கொள்கை நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையில் நாட்டின் அண்டத்து தொழிலாள மக்களும் பங்கு கொள்ளத் தக்க தொழிற் சங்கத்தினை ஏனைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்களோடு சேர்ந்து உருவாக்கினார். அவ்வாறு உருவாக்கப் பட்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், தொழிற்சங்கங்களும் இன்றும் நிலை பெற்றுள்ளன. தனது வாழ்நாளில் இறுதி ஓரிரு மாதங்களைத் தவிர ஏனைய காலத்தில் இவற்றின் வளர்ச்சிக்காகவே உழைத்துப் பாடுபட்டார்.

இத்தகைய கல்விமானும், மேதாவியும், சமூகத் தொண்டனு மாகிய தோழர் வைத்திலிங்கம் இன்று எம்மொடு இல்லை எனினும் தோழர் டியூ. குணசேகரா அவர்கள் கூறியது போல, அவர் தூக்கிப்பிடித்த செங்கொடியின் கீழ் அணிதிரண்டு அவரது இல்லையத்தை நிறைவேற்றுவதே நாம் அலருக்குச் செய்யும் அஞ்சலியாகும்.

— தி. உதயசுரியன்

கேள்விக்குப் பதில் கூறுவதல்ல எனது நோக்கம். சுவைஞர்களுடன் சம்பாவிக்க, மனம் விட்டுக் கூதக்க இது ஒரு சந்தர்ப்பம். பரஸ்பரம் ஒருவர் கருத்தை ஒரு வர் புரிந்து கொள்வதுடன், நமது பொதுக் கருத்தை வாசகர் தெரிந்து கொள்வதற்கான ஒரு நல்ல வாய்ப்பு இது. இனந் தலைமுறையினர் இந்தத் தளத்தை நன்கு பயன்படுத்த முன்வருவது அவர்களுது இலக்கிய அறிவு வளர்ச்சிக்குப் பயன் தருவதுடன் மல்லிகை வரசகர்களுக்கும் புதிய தகவல்கள் கிடைக்க ஏதுவாகவும் அமையும்.

நாண்டில்

● இந்த நூற்றுண்டிற்குள் மனி தன் செவ்வாய்க் கிரகத்தில் காலடி வைத்து விடுவானு?

கோப்பாய். ச. சடாசரன்

உறுதியாகச் சொல்லிவிட முடியாது. ஆனால் எப்போவோ ஒரு காலத்தில் நிச்சயம் மனிதக் காலடி அம் மண்டலத்தில் பதி யப்படத்தான் போகின்றது. உலகவின்றானிகள் ஒருங்கு கூடி செவ்வாய் மன்னடல் தை ஆராய்ந்து வருகின்றனர். அம் மண்டலத்தை நேசக்கி ஓர் ஆய்வுக் கலத்தை சோலியத் துணியன் செலுத்தியுள்ளது. அது 93வது ஆண்டில் தான் அங்கு சென்றதையும். அவ் ஆய்வுக்கலம் பல தகவல்களைச் சேகரித்துப் பூமிக்கு அனுப்பும். அங்கு இப்பொழுது உயிர் வகைகள் உள்ளனவா, மன நோய் பிடித்த பரிதாபங்களை வெருட்ட முனைந்து இப்படி

என்ற கேள்விகளுக்கு அத்தகவல் கள் ஒருவேளை விடைதரக் கூடும்போன்று இருக்கின்றன.

● சமீபத்தில் ஒரு நோய் நம் மக்கள் மத்தியில் பரவி வருகின்றதே அது உங்களுக்குத் தெரியுமா? அதாவது கடவுள்களின் பெயரால் நோட்டீஸ் அனுப்பும் பழக்கத்தைத்தான் நான் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன்.

ஊரெழு. ச. இராசேந்திரன்

எனக்கு அடிக்கடி இப்படியான நோட்டீஸ்கள் வருவதுண்டு. அந்தோனியார் பெயரால், வேழாங்கன்னி மாதா பெயரால், சாயிபாபா பெயரால் இந்த வேண்டுதல்கள் வருவதுண்டு. கடவுள்களின் பெயரை சில நோக்கான் மனக்காரர்கள், மன நோய் பிடித்த பரிதாபங்களை வெருட்ட முனைந்து இப்படி

யான செயல்களில் ஈடுபட்டுள்ளன. அந்த நோட்டேஸ்களில் சொல்லப்படும் பயமுறுத்தல் களைப் படிக்கும்போது சிரிப்புத் தான் வரும். அப்படியான சின் னப்பிள்ளைத் தனமான வேண்டுகோள்கள் தான் அதில் இடம் பெற்றுள்ளனவை. இவைகளைக் களைவதற்கு ஒரேயொரு வழி இப்படியான வெருட்டல்களுக்கு நாம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. அதை எதிர்த்து முறியடிக்க முனைய வேண்டும். இதில் பரிதாபம் என்னவென்றால் தமிழைப் படித்தவர்கள் என நம்புவார்கள் கூட இந்த மிரட்டல்களுக்கு விலைபோய் விடுகின்றனர்.

● எழுத்துத் துறையில் பிரவேசிக்க விரும்பும் என்னைப் போன்ற இளைய தலைமுறையினருக்கு தாங்கள் கூறும் அறிவுரை என்ன?

மொகமட் நலீர்
பன்கொல்லாமட்.

உபதேசத்தில் எனக்கு எப்பொழுதுமே நம்பிக்கையில்லை. உங்களது கண்களைத் திறந்து நன்றாக வெளி உலகைப் பார்க்கக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். காதைத் திட்டி வையுங்கள். நிறைய நிறையப் படியுங்கள். தொடர்ந்து முயற்சி செய்யுங்கள். இலக்கியவாதிகளுடன் கலந்துரையாடுங்கள். இவை அனைத்தும் சித்தித்த பின் பேருவைப் பிடியுங்கள்

● இந்தக் காலத்தின் காயங்களைச் சேமித்து வைப்பதில் புதுக் கவிதையாளர்கள் சரியான பங்களிப்பினை செய்திருக்கிறார்களா? இதனைக் கொஞ்சம் விளக்க முடியுமா?

வெளிமடை வெளிமடை ரயிக்

இந்தக் காலத்தின் காயங்கள் என நீங்கள் குறிப்பிடுவது சமகாலப் பிரச்சினைகள் பற்றித் தான் என நான் நினைக்கின்றேன். யாழ் குடா நாட்டு மக்களின் காயங்களும், திருகோணமலை மக்களின் காயங்களும் ஓன்றால்லது கலமுனைக் காயங்கள் இதைவிட வெறுப்பட்டதை. மன்னார் காயங்கள் பிறிதொன்றுவை. காயங்களில் இரத்தக் கசிவு நிற்பதற்கு

பட்டது. எங்கும் ஷல்லடி; துப்பாக்கிப் பிரயோகம். உயிர்தப்ப நல்லூர் முருகன் கோவிலில் குடும்பத்துடன் தஞ்சமடைந்தேன் என்னைப் போலத் தஞ்சமடைந்தவர்களில் ஒருவர் என் அன்புக்குரிய பேபிபோட்டோ அதிபர். தஞ்சமடைந்த இரண்டாவது மூன்றாவது நாள் என நினைக்கின்றேன், கோயில் பைப்பில் முகம் கழுவிவிட்டு தோளில் கிடந்த துவாயால் முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டு சனக்கூட்டத்தை விட்டு வெளியே வந்தால் எதிர்ப்படுகிறார் போட்டோ அதிபர்: தோளில் கமரா. பக்கத்தில் மகள் மோகன. ‘கிட்டதியிலை ரஷ்யா போய் அங்கு எத்தனையோ நவீனங்களைப் பார்த்திருப்பீங்கள். இப்ப அகதி கணக்கை ஒருவராக நிகிகிறீங்க. இது ஒரு மறக்கோலத் காட்சி. நாம் இதை மறக்கக் கூடாது’ எனச் சொல்லிக் கமராவை ஒழுங்கு படுத்துகிறார். நான் அவரது மக்களைத் தூக்கி வைத்துக் கொள்ளுகின்றேன். அது தான் மல்லிகை ஜீவா அட்டைப்படம். ‘ஆஹும் அறுபதும்’

● ‘மல்லிகை ஜீவா’ புத்தகம் படித்துப் பார்த்தேன். அதன் அட்டையில் உங்களது கரங்களில் புன்னைக்கடிடன் வீற்றிருப்பது உங்களது பேத்தியா? விரப்ரம் புத்தகத்தில் எங்குமே காணக் கிடைக்கவில்லை.

ஜாயலீ: எம். தாழுத்
கடந்த १७ ஒக்டோபரில்
யாழ் குடா நாடே திமிலோகப்

முன்னரே அது இலக்கியப் பதி வாகிவிட முடியாது. அப்படி அது பதிவாக்கப்பட்டால் அது இலக்கியப் பிலாக்கணம். நல்லகலைஞர் இவைகள் அனைத்தையும் உள்வாங்கிச் சிரணித்துப் பின்னர் அதைத் தனது கலைப்படைப்பாக வெளியிடுவான். அதற்காக நாம் காத்திருக்கத் தான் வேண்டும். இன்றைய பல புதுக் கவிதைகள் வெறும் வெற்றுக் கோயுங்களாக இருப்பதைத் தான் நான் அவதானிக்கின்றேன். இதில் சில கவிஞர்கள் ஆழமாகச் சிந்திக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் காண த் தவறவில்லை. நீங்களும் நானும் கொஞ்சம் பொறுத்திருப்போமே.

● கூட்டுழைப்புப் பற்றி மல் விகை சம்பந்தமாகச் சிலர் கருத்துச் சொல்லுகின்றனரே, அது பற்றி உங்களது தெளிவான கருத்து என்ன?

மன்னார். ப. கண்ணன்

இன்று — இருபத்தி மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின்ன மல்லிகை நிரந்தர அமைப்பாகி விட்டது என்ற எண்ணம் மக்கள் மத்தியில் ஸ்திரமாகி விட்ட கட்டத்தில் கூட்டுழைப்பு எனச் சொல்லி நம்முடன் இணையப் பலர் கருத்துச் சொல்லாம். இதே நேரம் அந்தக் காலத்தை நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். ஒரு விளம்பரம் சேகரித்துத் தர அக்கறை காட்டாதவர்கள், ஒரு புதுச் சந்தாவைத் தேடிப் பிடிக்கக் கவனம் செலுத்தாதவர்கள், இன்று கூட்டுழைப்பு எனப் புதுக் குரல் கொடுப்பதைக் கேட்கும்பொழுது இவர்களது ஆத்ம நேர்மையில் எனக்குச் சந்தேகம் ஏற்படுகின்றது. தோழமை கனிந்த புரிந்துரைவுச் சூழ்நிலை வரும்பொழுது தொன்னிடப் பற்றி இலக்கியப் பிரசங்கி கொஞ்சம் நிதானமாகக் கருத்துச் சொல்வது நல்லது.

வில்லை என்பதே என் கருத்து: ‘நீ அவல் கொண்டுவா; நான் உமி கொண்டு வருகிறேன். இருவரும் கூட்டாக ஊதி ஊதித் தின்போம்!’ என்ற நாடோடிக் கதைதான் எனது ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது.

● புலவர் கீரன் சமீபத்தில் இலங்கையில் ஒரு பத்திரிகைக்குப் பேட்டி கொடுத்திருந்த போது, புதுக் கவிதை தாயற்ற குழந்தை, சிறுகதை நாவல் மக்களுக்குத் தேவையற்றது எனச் சொல்லியுள்ளாரே, இது பற்றி நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?

நீர்வேலி. இ. கஜேந்திரன்

இந்தப் புலவர் கீரன் இப்பொழுதல்ல, முன்னழும் ஒரு தடவை நல்லீன இலக்கியம் பற்றிக் கருத்துச் சொல்லி, நன்பர் ஜெயகாந்தனிடம் வேண்டியிக் கட்டியவர். புதுக் கவிதை தாயற்றாம்; சரி. இவர் வணங்கும் சிவபெருமான்கூட அப்பன் ஆத்தாள் அற்றவர். அப்படித் தாய்தந்தையற்ற பரமேஸ்வரனை இவர் வணங்குவது இவர் கூறுப்படி தவறல்லவா?

மற்றும் கீரன் ஒரு படைப்பாளியல். பற்றி இலக்கியம் பற்றிக் காதாப்பிரசங்கம் பண்ணும் பிரசங்கி, தனக்குத் தெரியாத விவகாரங்களில் தயவு செய்து இவர் தலையிடுவது அல்லவை நல்லதல்ல. இங்கு அவரை அழைத்த கோமான்களின் மனங்குளிர் நாலு வார்த்தை பிரசங்கம் செய்வது பற்றி நமக்கு அக்கறையில்லை. ஆனால் இலக்கியத் துறை பற்றிப் பேசும் போது இந்தப் பற்றி இலக்கியப் பிரசங்கி கொஞ்சம் நிதானமாகக் கருத்துச் சொல்வது நல்லது.

● நடந்து முடிந்து விட்ட மாகாணசபைத் தேர்தல் களில் ஐக்கிய சோஷலிஸ் முன் னனி கணிசமான அளவு வெற்றியீட்டியுள்ளது பற்றி உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

இவ்வாலை. ஆர். சிவரேசன்

இலங்கையில் ஒரு புதிய அரசியல் திருப்பத்தின் முதல் தொடக்கம் இது. முன்னணி ஆரம்பித்து சொற்ப காலங்கள் தான் இருக்கும். இந்தச் சொற்ப காலத்தில் இத்தனை சாதனை செய்தது இடதுசாரி இயக்கத் திற்கு மிகப் பெரிய வெற்றி. இதிலிருந்து ஒன்றை நம்பலாம். சகல இடதுசாரிகளும் திட்டவடமான கொள்கையுடன் ஓரளியில் திரண்டால் ஆட்சியையே மாற்றியமைக்கலாம் என்பதே இந்தப் புதிய பாடமாகும்.

● பாடசாலைக்குச் செல்லும் இளம் பெண்களில் சிலர் இனி மேல் தொடர்ந்து படிக்கச் செல்லமாட்டோம் என்ப பெற்றேர்களிடம் அடம் பிடிக்கிறார்களே, இதற்கு என்ன செய்யலாம்?

அன்னுங்கை, து-சாந்தினி

ரேட்டோர ரோமியோக் களின் உபத்திரவும் காரணமாக இருக்கலாம். இந்த ரோமியோக் களின் சேட்டை இப்போது வீதி யெங்கும் மலிந்து காணப்படுகின்றது. இதைக் கண்டு பெண்களும் பயந்து நடுங்கக் கூடாது. துணிந்து முகம் கொடுக்க வேண்

மும். காரணம் இந்த ரோமியோக்கள் கோழைகள்; பயந்தாக கொள்ளிகள்! நானைய உலகை உருவாக்கப் போகும் இத்தகைய பெண்கள் இந்தச் சிறிய விவகாரங்களுக்குப் பயந்து தமது கல்வியை இடை நிறுத்துவது இந்தக் கோழைகளின் மிரட்டலுக்கு இடம் கொடுப்பதாகவே அமையும்,

● மலையகத்திற்கு கண்டிப்பாக வருவேன் என நீங்கள் சொல்லி ஆண்டுகள் மூன்றாகி விட்டன. ஏன் மலையகத்தைப் பறக்கணிக்கிறீர்கள்?

பசறை, எஸ். சந்தனம்

சத்தியமாக நான் ஏமாற்ற வில்லை. இப்பொழுது பெரிய வாய்ப்பு வந்துள்ளது. எனது மகன் திலைப் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு எடுப்பட்டுள்ளார். மாதா மாதம் நான் கண்டிக்கு வரவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. கண்டிப்பாக மலையகச் சகோதரர்களுடன் இனி நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்வேன்.

● மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகள் பற்றிப் படித்தேன். உங்கள் அனியைச் சேர்ந்தவர்களின் புத்தகங்கள்தான் அதன் கீழ் வெளிவருமா?

முளாய். ரா. தவராசன்

தொடர்ந்து எமது வெளியீடுகளைப் படித்து வந்தால் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருக்க மாட்டர்கள்,

இச் சஞ்சிகை 234 பி, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வசிப்பவரும், ஆசிரியரும், வெளியிடுபவருமான டொமினிக் ஜீவா அபர்களினால் மல்லிகை சாதனங்களுடன் பூசீ வங்கா அச்சுக்கத்திலும், அட்டை யாழ் புனிதவளன் கத்தோலிக்க அச்சுக்கத்திலும் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS
FOR ALL YOUR
NEEDS

Wholesale & Retail

Dial : 26587

TO
E.SITTAMPALAM & SONS.

223, FIFTH CROSS STREET,
COLOMBO - 11.

Mallikai Registered as a News Paper at G. P. O. Sri Lanka

K.V.J 101/NEWS/88

Dealers in :

Timber Plywood & Kempas

Phone: 24629
548445

With Best Compliments of:

STAT LANKA

140, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.